

உள்ளே
கல்விதைப்
போட்டி

வினாக்கள்

கலை இலக்கிய சமூக அறிவியற் காலாண்டிதழ்

நாள்தேர் : 02 — 1988 — அறுவட்டத் : 01

கதை

- ஆற்றங்கரை பிள்ளையார்

4'

கவிதை

- விஞ்ஞானக் காற்று
- சுயபற்று
- முறையீடு
- கறுத்த மாடுகளே

கட்டுரை

- தமிழும் விஞ்ஞானமும்
- புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

5/-

விமர்சனம்

- நெஞ்சில் ஒரு மலர்

இலக்கியம் இல்லாச் சமூகம் யெக்கம் இல்லாச் சமூகம்

Digitized by Noolaham Foundation

noolaham.org | aavanaham.org

விவசாய இரசாயனங்கள், உரவகைகள் மற்றும்
தோழித்தின், விவசாய உபகரணங்களுக்கு
நாடுங்கள்!

அக்ரோ சென்றி AGRO CENTRE

பதுளை வீதி, செங்கலடி.

BADULLA ROAD, CHENKALADY.

மக்ஷுட்ஸ் (MACKWOODS) விவசாய
இரசாயன பிரதான விற்பனையாளர்கள்

பரவசமூட்டும் பல்வகை வண்ணங்களில்
அழகிய கலை மணம் கமழும்

பட்டு, பருத்தி, நெடி மேட் ஆடைகள்

பண்டிகைக் காலங்களில்
சகாய விலையில் விற்பனை செய்யும்
ஒரே ஸ்தாபனம்

நியூ மர்மியாஸ்

வாடிக்கையாளர்களுக்கு விசேட சலுகைகள்
இன்றே விழுயம் செய்யுங்கள்.

065-2900

44, பிரதான வீதி,
மட்டக்களப்பு.

தொடர்பு முகவரி :

“வயல்”
30, பயனியர் வீதி,
மட்டக்களப்பு.

தொடரும் மனித அவதிகள்...!

தடந்த பல வருடங்களாக நிகழ்ந்த,
மனித அவதிகள் இன்றும் தொடர்கின்றன.
இவற்றை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர மேற்கொள்ளப்பட்ட
‘முக்கோண முயற்சி’ இன்னும் இழபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது.
இந்த நிலையிலும்,
கலவர அலைகள் ஓய்ந்தபாடில்லை,
மக்கள் பாதுகாக்கப்படவில்லை,
அவர்களின் உயிருக்கு உத்தரவாதமில்லை,
அவர்களின் உடமைகள் உருக்குலைக்கப்படுகின்றன.
அவர்கள் அகதிகளாக அலையும் படலம் தொடர்கின்றது.
தன்னாழையில் —
கனுவாஞ்சிக்குடியில் —
ஓட்டமாவடியில் —
மட்டக்களப்பில் —
எல்லாம், நடந்த சம்பவங்கள் மனித அவதிகளை
மேலும் அதிகரித்துள்ளன.
இந்நிலை தொடர வேண்டுமா?
இலங்கை, இந்திய அரசாங்கங்களும், தமிழ்ப் போராளிகளும்
இதனைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.
தொடரும் மனித அவதிகளை நிறுத்த
மக்களைக் காப்பாற்ற
ஆக்கபூர்வமான பணியில் இறங்கவேண்டும்.

— ஆசிரியர் குழு.

தமிழும் விஞ்ஞானமும்

ஏறக்குறைய நலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இலக்கண இலக்கிய வளம் செறிந்த மொழியாகத் தமிழ் விளங்கிறது. இத்தகைய தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் மொழி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுச்சிரியர்களினால் வகுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள சங்ககாலம் (கி. பி. முதல் மூன்று நூற்றுண்டுகள்); சங்கம் மருவிய காலம் (கி. பி. 3ம் நூற்றுண்டிலிருந்து, கி. பி. 6ம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதிவரை); பல்லவர்காலம் (கி. பி. 6ம் நூற்றுண்டிலிருந்து 9ம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதிவரை); சோழர் காலம் (கி. பி. 9ம் நூற்றுண்டிலிருந்து கி. பி. 14ம் நூற்றுண்டுவரை); நாயக்கர் காலம் (கி. பி. 14ம் நூற்றுண்டிலிருந்து கி. பி. 18ம் நூற்றுண்டு வரை) ஆகிய கால கட்டங்களில் பலவித வளர்ச்சிகளுக்குட்பட்டு கி. பி. 18ம் நூற்றுண்டில் ஆரம்பித்த ஐரோப்பியர் காலத்தில் பிறநாட்டோரும் நாட்டம் கொள்ளும் அளவுக்குப் புகழடைந்தது. தமிழ் நாட்டில் ஐரோப்பியர் ஆட்சி கால் வைக்கத் தொடங்கியதும் குறிப்பாக ஆங்கிலேயர் ஆட்சி ஏற்பட்டதும், தமிழ் நாட்டு மக்களிடையே கிறிஸ்தவமதப் பிரசாரம் செய்ய வந்த ஐரோப்பியப் பாதிரிமாரும், கத்தோலிக்க மதகுருமாரும் தமிழைப் படித்து தமிழ் மொழி வாயிலாகத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளைப் பரப்பத் தமிழிலே நூல்களும் எழுதலாயினர். அதனால் தமிழ்மொழி செய்யுள் நடையிலிருந்து உரை நடைக்கு வளர்ச்சியற்றது.

கி. பி. 19ம் நூற்றுண்டில் தமிழ் மக்கள் ஆங்கில மொழியைப் படிக்கத் தொடங்கிய பின்னர் அம்மொழி வாயிலாக ஐரோப்பிய இலக்கியங்களைத் தமுவி குறிப்பாக ஆங்கில மொழியைத் தமுவிய மொழி பெயர்ப்புத் தமிழ் நூல்களும், தமிழ் இலக்கிய நூல்களும் உரைநடையில் தோன்றினாலும் விஞ்ஞான சாத்திர நூல்கள் தமிழில் வெளிவரவில்லை. காரணம் அக்காலத்தில் விளங்கிய கத்தோலிக்க மதகுருமார் தமிழிலும், ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்ததென்னினும் அவர்களுக்கு விஞ்ஞான அறிவில் தேர்ச்சியிருக்கவில்லை. அன்றியும் அவர்களது நோக்கம் மதப்பிரச்சாரமே தவிர, விஞ்ஞானத்தைத் தமிழ் மக்களிடம் கொண்டுவருவதல்ல. இதேபோல் ஆங்கிலத்திலும் பிற ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த தமிழ் அறிஞர்கள் விஞ்ஞானத்தில் புலமையற்றிருந்த காரணத்தால் விஞ்ஞான நூல்களைத் தமிழில் தரவில்லை. அன்றியும் அக்காலகட்டத்தில் விஞ்ஞானத்தின் முக்கியத்துவம் தமிழ் மக்களிடையே உணர்ப்பற்றிக்கூடுமில்லை. அத்துடன் ஐரோப்பியர் தமிழ் நாட்டிற்கு வருகை தந்த கி. பி. 18ம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில்தான் தமிழில் உரைநடை ஆரம்பித்தபோதும் 19ம் நூற்றுண்டிலேயே அது வளர்ச்சியற்றது இங்கால கட்டடத்திலேயே தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலக் கல்வியும் வளர்ச்சியற்றது. மொழியிலாளர்கள் கூற்றுப்படி பக்கிக்குத் தமிழும் சட்டத்திற்கு இலத்தின் மொழியும் பொருத்தமாக விளங்கியது போல் விஞ்ஞானத்திற்குரிய மொழியாக

ஆங்கிலமே விளங்கிறது. ஆங்கிலம் கற்ற தமிழ் அறிஞர்கள் ஆங்கில உரைநடை இலக்கியங்களைத் தமுவி அல்லது மொழி பெயர்த்துத் தமிழில் உரைநடை இலக்கியங்களை ஆக்க முற்பட்டபோது கூட நாவல்கள், கதைகள், கிறிஸ்தவமத சம்பந்தமான நூல்கள் முதலியவற்றில் நாட்டம் செலுத்தினரேயன்றி ஆங்கிலத்தில் விளங்கிய அறிவியல் சார்ந்த அக்கறை செலுத்தவில்லை.

பின்னர் கி. பி. 20ம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியும் ஐரோப்பியர் நாகரீகத் தொடர்பும் தமிழ் மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதையடுத்து விஞ்ஞானக் கல்வியும், மேற்கூத்திய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களும் தமிழ் நாட்டிற்கு இறக்குமதி யாகி அவற்றின் பிரயோகங்கள் மக்களின் சமூக, பொருளாதார, கலைஞர்களாகவிடக் கூடிய மாற்றங்களையும், வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியதால் விஞ்ஞானக் கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டது. பெரும்பாலன விஞ்ஞான சாத்திர நூல்களெல்லாம் ஆங்கில மொழியிலேயே பெறவேண்டியிருந்தது. அதனால் குறிப்பிட்ட சிலரே அதாவது ஆங்கிலம் படித்தோர் மட்டுமே விஞ்ஞானக் கல்வியைப் பெற முடிந்தது. விஞ்ஞானமும், நவீன தொழில் நுட்பமும் வளர்ந்து மக்களின் வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பினாந்தவிட்ட நிலையிலும்கூட அத்துறைகள் சார்ந்த கல்வியை ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே பெறக்கூடியதாயிற்று. அதனால் நகர்ப்புறங்களில் வாழ்தோரும், வசதியடைந்தோரும் தான் விஞ்ஞான, தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பெற முடிந்தது. கிராமப்புற மக்களையும் வசதி குறைந்தவர்களையும் அக்கல்வி போய் சேராதற்கு தமிழில் விஞ்ஞான நூல்கள் இல்லாததே முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக விளங்கிறது. வடமொழி மற்றும் ஐரோப்பிய மொழிகளில் குறிப்பாக ஆங்கிலத்தின் வருகையால் தமிழின் மாண்பு கெடுகிறதென்று தனித்தமிழ் இயக்கங்களை நடாத்திய தமிழ் அறிஞர்கள் கூட விஞ்ஞானத்தைத் தமிழில் கொண்டு வருவதற்கு அக்கறை கொள்ளவில்லை. இதற்குக் காரணம் ஐரோப்பியரான ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இருந்து தமிழ் நாடு உட்பட்ட இந்தியாவும், இலங்கையும் அரசியல் விடுதலை பெறுவதற்கான போராட்டத்தை நடாத்திக்கொண்டிருந்ததேயாகும்; தமிழின் எந்த வளர்ச்சிப்படியும் இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டில் அல்லது இலங்கையில்தான் தேர்ந்த வேண்டியிருந்தது இந்த இருபுகுதியிலும் தான் தமிழர்கள் குறிப்பிடும் படியான ஒரு தேசிய இனமாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பதே இதற்குக் காரணம். இந்த இரு பிரதேசங்களும் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து அரசியல் விடுதலைக்குப் போராட்டிக்கொண்டிருக்கும் போது விஞ்ஞானத்தைத் தமிழில் கொண்டு வருவதில் முனைப்புக் காட்டாமல் இருந்தது இயல்பானதேயாகும். இருந்தபோதிலும் கூட இந்திய சுதந்திர விடுதலைப் போராட்டத்தில் திலிர பங்கு கொண்டிருந்த மகாகவி சுப்பிரமணியப் பாரதியார் அவர்கள் தேசிய தேங்களை இயற்றி மக்களுக்கு சுதந்திர வேட்கையை ஊட்டிக்கொண்டிருந்த காலத்திலும் கூட மேற்கத்திய நாடுகளில் வளர்ச்சியற்றிருந்த விஞ்ஞானம் தமிழிலே வரவில்லையென்று ஏங்கிடர். அவரது இந்த ஏக்கம் அன்றைன்,

“புத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச
 பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்
 மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த
 மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை
 சொல்லவும் கூடுவதில்லை - அவை
 சொல்லும் திறமை தமிழ்மொழிக்கில்லை;
 மெல்லத் தமிழினிச்சாகும் - அந்த
 மேற்கு மொழிகள் புவிமிசையோங்கும்”
 என்றந்தப் பேதை உரைத்தான் - ஆ!
 இந்தவசையென்கி கெய்திடலாமோ?
 சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் - கலைச்
 செல்வங்கள் யாவும் கொண்ர்ந்திங்கு சேரிப்பீர்.
 என்ற பாடல் வரிகளிலும்,

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
 தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்
 இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள்
 தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்;
 மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
 சொல்வதிலோர் மகிமையில்லை.”
 என்ற பாடல் வரிகளிலும் வெளிப்பட்டது.

விஞ்ஞானத்தைத் தமிழில் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற சிந்தனையை முதலில் தந்தவர் மகாசவி பாரதியாரேயாவார். அவரது அந்த சிந்தனைக்கு செயல் வடிவம் கொடுக்க அவரால் முடியாமல் போன்றதற்குக் காரணம், அவர் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தும், விஞ்ஞானத்தில் புலமையற்றிருந்ததும்; அன்றையின் பெரு நாட்டம் இந்திய கதந்திர விடுதலைப் போராட்டத்தில் பதிநிதிருந்ததுமாகும். அக்காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் விஞ்ஞானத்தைக் கற்ற தமிழர்கள் வசதிப்பைத்து மேல் மட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாய் இருந்த படியால் அத்தகையோரின் சமூகப் பார்வை விரிவிடைந்திருக்கவில்லை. அன்றியும் இத்தகையோர் தமிழ்மொழி மீதும் தமிழினத்தின் மீதும் உணர்வு பூர்வமாகப் பற்றற்றுமிருந்தார்கள்.

20ம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழர்கள் ஆங்கில மோகத் திலேயே மூழ்கிக் கிடந்தார்கள். விஞ்ஞானக் கல்வியை ஆங்கிலத்திலேயே பயின்று இத்தகைய தமிழர்கள் தமிழழப் புறக்கணித்தனர். தமிழன் தமிழனுடன் தமிழில் பேசுவது கூட அவமானம் எனக்குத் தமிழிலே பேச அவ்வளவுவராது என்று ஆணவத்துடன் கூறிய இந்த விஞ்ஞானக் கல்விமான்களால் தமிழிலே விஞ்ஞானத்தைத் தர முடியாது போயிற்று. ஆனால் இத்தகையோரின் போலித்தன்மையை உடைத்தெற்றிந்து பாரதியின் களவை அதாவது தமிழில் அறிவியல் சார்ந்த எல்லாத் துறைகளையும் பயிற்ற வேண்டும்; அதன்பொருட்டுச்

சிறந்த ஆங்கில நூல்களைத் தமிழாக்க வேண்டும்; அடுத்தபடியாக தமிழிலேயே முதன் நூல்களை வெளிக்கொணர வேண்டும் என்பதை நன்மாக்க தமிழிலே விஞ்ஞானத்தைத் தரமுடியும்; எனத் துணிந்து கூறி அதற்கான செயற்பாட்டிலும் இறங்கியவர் மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதராகவும், இலண்டன் பலகலைக்கழக (B. Sc) விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகவும் விளங்கிய ஈழத்திலீன் கிழக்கு மாகாணத்தின் தெற்கே காரைதீவு எனும் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மயில்வாகனம் எனும் இயற் பெயர்கொண்ட யாழ்நாள் தந்த கலாமி விபுலானந்தராவர். தமிழின் விஞ்ஞானக் கல்வியைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னேடியாக விளங்கியவர் இவரே. இதற்கு இரு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பாள்ளடித்தியம் பெற்றிருந்த இவர் ஓர் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகவும் விளங்கினார். மற்றது ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்று விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகிய போதும் தமிழ் மொழியின் மீதும், தமிழினத்தின் மீதும் பற்றும், பாசும் கொண்டிருந்தார். தமிழர்கள் ஆங்கில மோகத்தில் மூழ்கியும், விஞ்ஞானக் கலையில் போதிய திறமை கொண்ட தமிழர்களில்லாமலும் இருந்த காலகட்டத்தில் இலங்கையில் விஞ்ஞானத்தைத் தமிழிலே போதிக்கத் துணிந்து முன் வந்தவர் கலாமி விபுலானந்தராவார்.

‘தமிழும் விஞ்ஞானமும்’ என்ற இவ்வாய்வுக் கட்டுரையை எழுதும் போது தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்விக்கு முன்னேடியாக விளங்கிய சுவாமி விபுலானந்தரின் அத்துறை சார்ந்த கேவையைக் கூறுவதும் அவசியமாகின்றது. விஞ்ஞான அறிவுடன் தமிழிலே பண்டிதராகவும், அதேவேளை ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றும் விளங்கிய விபுலானந்த அடிகள் விஞ்ஞானக் கல்வியை தமிழிலே சொல்வதற்கு எவரும் முன்வராத நேரத்தில் இனிய செந்தமிழ் நடையில் விஞ்ஞானத்திற்கு விளக்கம் அளித்தார். அவரது இப்பணி 1920 இல் இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியின் தலைமையாசிரியராக அவர் அமர்ந்த காலத்திலிருந்து ஆரம்பமாகியது.

மயில்வாகனம் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இவர் துறவியாவதற்காக இராமகிருஷ்ணமிசன் எனும் அமைப்பில் சேர்ந்து 1922 இல் சென்றைக்கு வந்தார். உலகத்தை ஒரு புதிய சகாப்தத்திற்கு இட்டுச் சென்ற விஞ்ஞானம் மக்களிடை ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி யிருந்த காலம் இது. ஆங்கில மொழியைக் கற்றவர்களே அதிகமாக விஞ்ஞானத்தைப்பற்றி அறிந்திருந்தார்கள். ஆங்கில மொழியிலே இருந்த விஞ்ஞானப் புதுமைகளை தமிழ்நடையில் படியாத மக்களுக்குக்கூட விளங்கத்தக்கவகையிலே சொல்ல வேண்டுமென்ற நண்நோக்குடன் அறிஞர்கள் கத்தக்கவகையிலே சொல்ல வேண்டுமென்ற நண்நோக்குடன் அறிஞர்கள் பலர் முயன்று தமிழ்நாட்டின் தலைநகரான சென்னையில் தமிழர் கல்விச் சங்கம் ஒன்றை நிறுவினர். இச்சங்கம் அடிக்கடி விஞ்ஞானப் பொருள் கள் பற்றி விளக்கங்களும், விரிவுரைகளும் நிகழ்த்திய போது அதில் அதிக விரிவுரைகளை அடிகள் தமிழில் ஆற்றியதுடன், விஞ்ஞானப்

பொருள்கள் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தமிழிலே மக்களுக்கு அளித்ததுடன் அமையாது ஆங்கிலத்திலிருந்து விஞ்ஞானச் சொற்களுக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்களையும் ஆக்கிக் கலைச் சொற்களாக வெளியிட்டார்.

1931ம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் தமிழ் நாட்டில் சிதம்பரத்திலெழுந்த அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை அடிப்படையிற்க கொண்டிருந்தார். அக்காலம் தமிழில் விஞ்ஞானத்தைப் பயிற்சி முடியுமென தமிழ் அறிஞர்களிடையே கூட நம்பிக்கையற்றிருந்த காலம். தமிழில் கலைச் சொற்றெருக்குதியில்லாக் காலமற்று, போதிய விஞ்ஞான நூல்களும் தமிழில் அப்போது வெளிவந்திருக்கவில்லை.

அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு நாள் பெளதீக் வருப் பொன்று நடந்து கொண்டிருக்கும் போது அவ்வழியே கவாமி அவர்கள் சென்றுகொண்டிருந்தார். வகுப்பில் எடுத்துக்கொண்ட விடயம் சிக்க வானது. போதனுமொழி ஆங்கிலமே. விரிவுரையாளரும், மாணவர்களும் இடர்ப்படவுதை புரிந்து கொண்ட அடிகளார் விரிவுரையாளரின் உத்தரவுடன் வகுப்பவற்றுட் சென்று யாதொரு முன்னேற்பாடுமின்றி பாடத்தை தமிழிலே அறைமனி நேரம் போதித்தார். விரிவுரையாளர் உட்பட மாணவர்கள் எல்லோரும் தெளிவுற்றனர்.

1934ம் ஆண்டு சென்னைத் தமிழின் முதலாவது மாநாடு சென்னையிலே நடைபெற்றது. விஞ்ஞானக்கல்வியைத் தமிழிலே போதிக்கப் போதிய ஆங்கிலப் பதங்களுக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் இல்லாததால் பலரும் பலவாருன தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். கலைச் சொற்கள் ஒரு மணிப்பிரவாளமாக இருந்து வந்த குறைபாட்டைப் போதிக் கிடம்காநாட்டில் கலைச் சொற்களை உருவாக்கி நூலாக வெளியிட வேண்டுமென்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இத் தீர்மானத்தின் படி சென்னையிலே சொல்லக்கூடிய என்ற நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1936 இல் சென்னை புச்சுசையப்பன் கல்லூரியில் சொல்லாக்கக் கழகம் உருவாக்கிய கலைச் சொற்களை பரிசீலித்து முடிவெடுக்க தமிழ்ச் சொல்லாக்க மாநாடு நடைபெற்றது. விளைவுநன்ற அடிகளாரின் தலைமையில் கலைச் சொற்கள் தேர்வுக்கு விடப்பட்டு இதன் பயனை சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சுங்கம் கலைச் சொற்கள் என்ற நூலைத் தமிழுக்களித்தது.

அதன் பின்னர் 1942ம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் மதுரை மாநகரில் முத்தமிழ் மாநாடு நடந்தது. அம்மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கி விரிவானநிகழ்த்திய அடிகளார், இலாண்டன் மாநகரின் விஞ்ஞான அறிவுக்குழுவினால் பாராட்டுப் பெற்ற தாமிழ் நாட்டு கணித, விஞ்ஞான மேடைகளான திரு. இராமாணஜம், திரு. இராமன், திரு. கிருட்டி என்போரை நினைவுபடுத்தி விஞ்ஞான அறிவைச் செலவத்தை தமிழ் பெறுவதற்கு ஆவன செய்கலே திரந்த கமிழ்க் கொண்டு என முழங்கினார். அக்காலத்து அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தாரின் முயற்சியினால் தமிழ் மொழியில் பொதிகளியல் (PHYSICS); இசாயானவியல் (CHEMISTRY); அளவையியல் (LOGIC) என்பன வெளியிடப்பட்டும் இருந்தன. பின்னர் ராஜாஜி பேரில் சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் காலத்து அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தாரின் முயற்சியினால் தமிழ் மொழியில் பொதிகளியல் (PHYSICS); இசாயானவியல் (CHEMISTRY); அளவையியல் (LOGIC) என்பன வெளியிடப்பட்டும் இருந்தன. சங்கமும், சென்னைக் கல்வியமைச்சராக வளர்கிய திரு. பக்கவத்சலம் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட குழு ஒன்றும் கலைச் சொற்களை ஆக்கி வெளியிட்டதைத் தொடர்ந்து பாரதத்தில் தமிழில் விஞ்ஞானப் போது கழக தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகப் பதவியேற்று இலங்கை திரும்பிய அடிகளார் தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்விக்கு மீண்டும் இலங்கையில் உருமட்டினார்.

1960ம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதியிலிருந்து தமிழில் அறிவியலை கற்பிக்க முடியுமென்ற எண்ணம் வலுவடைந்தது. ஆங்கிலத்தில் அறிவியல் சார்ந்த துறைகளைக் கற்று நிபுணத்துவம் பெற்ற தமிழரினார்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் மூலமும், நேரடியாக தமிழிலே கற்பிக்கப் பட்டும், வளர்ச்சியிடைந்து இன்று பாரதத்திலும், ஈழத்திலும் ஆரம்ப நிலைக் கல்வியிலிருந்து பல்கலைக்கழக மட்டும் வரை விஞ்ஞானம் தமிழில் கற்பிக்கப்படுகின்றது. விஞ்ஞான நூல்களும் தமிழில் ஏராளம் வந்து விட்டன. ஈழமும், பாரதமும் ஒன்றுபட்டுக் கலைச் சொல்லாக்கம் செய்து அறிவியல் நூல்களைத் தமிழிலே மொழிபெயர்ப்பதற்கு 1968 இல் சென்னையில் நடந்த இரண்டாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு வித்திட்ட பின்னர் கலைச் சொல்லாக்கத் தொகுதிகளும், விஞ்ஞான நூல்களும் தமிழில் இன்னும் ஏராளமாக வந்துவிட்டன. தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியம் உணரப்பட்டதும் இதற்கொடு உந்து சக்தியாக விளங்கிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த கலைக்கதீர் ஆகிய அறிவியல் சஞ்சிகைகளும்; ஈழநாட்டிலிருந்து வெளிவந்த கழகதொழில் விளங்கம் (இலங்கை விவசாயத் திணைக்கள் வெளியிட) வீரகேசரி நிறுவன வெளியிடான் நவீன விஞ்ஞானி, இலங்கை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஊற்று, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் கல்முனை சாகிராக் கல்லூரி வெளியிட்ட அம்பு ஆகூ சஞ்சிகைகளும் தமிழில் விஞ்ஞானத்தை சாதாரண மக்களிடம் பரப்புதொற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. அறிவியல் சார்ந்த சஞ்சிகைகளும், பத்தி ரிகைகளும் தமிழில் வெளிவரும் அளவிற்கு இன்று தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்வி வளர்ச்சியிடைந்துள்ளது. தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்ட உரைநடை வளர்ச்சியும் இதற்கோர் காரணம்.

எனிலும் வளர்ந்துவரும் விஞ்ஞானத்தை வளர்ந்துவரும் தமிழும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் அவசியம். விஞ்ஞானத்தை மக்களுக்கு இலகுவாக வழங்கும் மொழியே மக்கள் மொழியாக யதிகப்படும் நிலை எநிர்க்காலத்தில் உருவாக்கலாம். அதனால் இதுவரை ஆக்கப் பெற்ற கலைச் சொற்களும், தமிழில் வெளிவந்துள்ள அறிவியல்சார் ஏடுகளும் போது மானவயல்வ. புதிய விஞ்ஞான கொழில்நுட்ப கண்டு பிடிப்புக்கள் காரணமாக ஆங்கிலத்தில் ஏற்படும் புதிய சொற்றுக்கூப்புப் பொருத்தமான புதுக்கௌச் சொற்களத் தமிழில் ஆக்கும் தேவை மேறும், மேலும் வந்து கொண்டிருக்கும் கலைச் சொல்லாக்கப் பள்ளிகள் தற்போது பாரதத்திலும், ஈழத்திலும் நடைபெற்று வருகின்றதென்னிலும் அவை ஒருமுகப்படுத்தப்படவில்லை. இப்பள்ளிகளை ஒன்றிணைத்து துரிசமாக வளர்ந்து நவீன விஞ்ஞான தொழில் நுட்பங்களை உடனுக்கட்டன தமிழில் கொண்டு வருவதற்கு ஏதுவாக உலகளாவிய ரீதியில் புதிய கலைச் சொல்லாக்கத் தொகுதியை வெளியிடுவதற்கு மலேசியத் தலைநகரான கோலாலம்பூரில் நடைபெறவள்ள அறவது உலகத் தமிழாராட்சி மாநாடு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

ஆராய்ச்சியைப்பது கெரிந்தவற்றைக் கொண்டு தெரியாதை பெறுவதே. விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு ஈடு கொடுத்து ஒரு மொழி வளர்வேண்டுமாயின், மொழியின் தன்மை உணர்ச்சி நிலையிலிருந்து அறிவு மிகக் குறைக்கு வளர்வதுக்கூடியது. குறுகிய, ஒலிப்பதற்கு இலகுவான சொற்களே நவீன விஞ்ஞான தொழில் நுட்புப் போது வெளியிடுவதற்கு மலேசியத் தலைநகரான கோலாலம்பூரில் நடைபெறவள்ள அறவது உலகத் தமிழாராட்சி மாநாடு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

உணர்த்தும் பொருள்தான் முக்கியம். ‘அணைக்கட்டு’ என்ற தமிழ்ச் சொல் ஆங்கிலத்தில் ANICUT என்றால் விட்டதால் ஆங்கிலத்துக்கு அல்லது தமிழுக்கு எந்தக் குறைவும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. தமிழில் வந்து கலந்துவிட்ட ‘யன்னல்’ ‘அலுமாரி’ போன்ற போர்த்துக்கேயச் சொற்களும்; சுமார்; சிப்பந்தி போன்ற பாரசீகச் சொற்களும்; மாகாணம், தபால் போன்ற இந்துஸ்தானி சொற்களும்; சைக்கிள், ரேடியோ போன்ற ஆங்கிலச் சொற்களும் தமிழின் வளர்ச்சியைத் தடுத்துவிடவில்லையே? ஒரு மொழிலில் ஏற்படும் மாறுதல்களை ஏற்றுக் கொள்வதோ, விடுவதோ அந்த மொழியைப் பேசுவோரின் முடிவை யொட்டியது. அந்தச் சமூகம் அதை ஏற்றுக் கொண்டால் அது மொழியில் இடம் பெற முடியும்.

விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக தட்டச்சு, அச்சியந்திரம் போன்ற கருவிகள் ஏற்பட்டதால் குறைந்த எழுத்துக்களையடிய ஆங்கிலம் தட்டச்சுக்கும் அச்சுக்கோர்க்கவும், இலகுவாய் இருந்தனவு தமிழ் மொழி இருக்கவில்லை. அண்மைக்காலத்திலேற்பட்ட ‘எழுத்துச் சீர் திருத்தம்’ ஒரளவு இதற்கு வழிவகுத்தபோதும் அது உலகளாவிய ரீதியில் இன்னும் அழுலாக்கம் பெறவில்லை. பிறமொழி பேசுவோர் தமிழ்மொழி யைக் கற்றுக் கொள்வதற்கும், நல்ல விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் அவ்வெழுத்துக்களுக்கு உளகளாவிய அங்கீரத்தை ஆரூவது உலகத்தமிழாராய்ச்சி மற்றும் வழங்கி இவ்வெழுத்துக்களையே தமிழெழுதுதுக்களாக தமிழ்க்குறு நல்லுக்கும் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி அறைக்கால் விடுக்கவும் வேண்டும் ஒரு மொழியைப் பேசுவோர் தொகை கூடினால் அம்மொழி மேலும் வளர்ச்சியுறுமென்பதால் சீர்கிருத்த எழுத்துக்களை தமிழ்மொழி ஏற்றுக் கொள்ளுதல் காலத்திற்கேற்ற ஒரு முற்போக்கு நடவடிக்கையாகும்.

வட்டெழுத்து எனப்படும் பண்டைத் தமிழெழுத்துக்கள் பதினைம் நூற்றுண்டில் வடமொழி எழுத்துக்களின் செல்வாக்குக்குட்பட்டுத் தான் இன்றைய தமிழ் எழுத்துக்கள் தோன்றினவை தமிழ்மொழி வரலாறு கூறுகிறது. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றிய தொல்காப்பியம் எனும் இலக்கண நூலில் எகர ஒகர குறில்கள் புள்ளிபெற்றிருந்தன. நெடில்கள் முறையே என்றும் ஒன்றும் எழுதப்பட்டன. பின்னர் வீரமாழுனிவர் செய்த மாற்றத்தாக குறில்கள் புள்ளியில்லாமல் எ, ஓ எனவும் நெடில்கள் முறையே, ஒ, ஒன்றும் (காலும், சுழியும் பெற்றன) என்றும் வந்தன; அதேபோல் கூட என் எழுதப்பட்டது இன்று கா என் எழுதப்படுகின்றது. 14ம் நூற்றுண்டிலெழுந்த நன்றால் என்னும் இலக்கண நூலில் உயிர் மெய்யெழுத்துக்கள் முதலில் மெய்யும், பின்னர் உயிரும் ஓலிக்கும் வண்ணம் எழுதப்படல் வேண்டுமெனக் கூறுகிறது. இதன்படி வரிவடிவில் க்த+ஆ = கா எனவும்; கத+இ = கி எனவும் எழுதப்படுதல்போல் க்த+ஜ் என்பது கை என எழுதப்படல் வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறில்லாமல் கை என்று எழுதப்படுகின்றது.

மேற்கூறப்பட்டவை உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கொண்டவை களாகும். இலற்றை தமிழ்மொழி ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமாயின் இந்த நூற்றுண்டில் ஏற்பட்டுள்ள சீர்திருத்த எழுத்துக்களையும்; விஞ்ஞானத் தேவைக்கேற்ப தமிழெழுத்துக்களில் மேலும் மாற்றங்கள் செய்தும் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது? விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியால் நாகரிகம் வளர், வளர மொழியில் சில நுண்ணிய மாறுதல்கள் உண்டாவது இயல்பே. விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி இன்று தோட்டம் முதல் தொழிற் சாலைவரை கம்பியூட்டர் மயமான யுகத்தை தோற்றுவித்துள்ளது.

கம்பியூட்டர் சுகாப்தத்தில் மிக அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நலீன கம்பியூட்டர் ஒருவர் வாயால் இடும் கட்டடைகளைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ப வேலை செய்கிறது. இதற்கு 160 கட்டடைகளைப் பிறப்பிக்க முடியுமென்றும்; நாம் பேசும் 600 வார்த்தைகளை இதனால் புரிந்து கொள்ள முடியுமென்றும் அறியக்கூடிக்கின்றது.

கம்பியூட்டர் யுகத்தில் ‘ஃபோட்டோ டைப் செட்டிங்’ என்ற அச்சுக் கோர்க்கும் மறை தற்போதுள்ள அச்சியந்திர அச்சுக் கோர்க்கும் முறையையே மாற்றிவிடக்கூடியது. ஒருவர் மலேசியாவிலிருந்து செய்திக் கட்டடையொன்றை கொம்பியூட்டர் டெர்மினலில் உட்கார்ந்து டைப் செய்தால் அது அதே வினாடியில் சௌன்னையில் அச்சுக் கோர்க்கப்பட்டு விடும் இதனை விஞ்ஞானியும் செயற்கைக்கோள் உதவியுடன் சாத்திய மாக்கியுள்ளது.

இத்தகைய கொம்பியூட்டர்களுக்குக் கூட தமிழில் கட்டடையீடிக் கூடிய முறையிலே தற்போதைய தமிழெழுத்துக்களை பொறுத்தமான மாற்றங்களையும், புதிய குறியீடுகளையும் குறுகிய ஒலிப்பதற்கு இலகுவான பல புதிய தமிழ்க் கொற்களையும் தேவையேற்படுமிடத்து ஆங்கிலமொழி சிலிருந்து கடன்வாங்கி விஞ்ஞான தேவைக்கேற்ப தமிழ்க் கலைச்சொல் ஸாக்கம் செய்வதற்குத் தமிழில் புதிய இலக்கண விதிகளையும் தமிழ் அறிஞர்கள் விஞ்ஞானிகளின் ஆலோசனைகளைப் பெற்று உருவாக்க வேண்டும்.

விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குச் சமாந்தரமாகத் தமிழ்மொழியும் எழுத்துக்களிலும் இலக்கண விதிகளிலும் மாற்றம் பெற்று வளர்வதுவியும். அதற்கான சில புதிய சிந்தனைகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

* நாட்டுக்கு நாடு நூலுக்கு நூல் வேறுப்பட்டு பயில்வோருக்கு மயக்கத்தைக் கொடுப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக விஞ்ஞானத்திலுள்ள ஆங்கிலப் பதத்திற்கு ஒரேயொரு தமிழ்க் கலைச்சொல்லே அமைய வேண்டும். கலைச்சொற்களைப் பொறுத்தவரை தமிழில் ‘ஒரேபொருள் - பல சொல்’ தவிர்க்கப்படவேண்டும். ஆங்கிலத்திலிருந்து கடன்வாங்கி தமிழ்க்கலைச்சொல்லாக்கம் செய்வதற்கு தமிழ் உச்சரிப்புக்கேற்ப அச்சொல் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்குப் புதிய இலக்கண விதிகள் அவசியம். அப்போதுதான் அத்தகைய ஒரு சொல்லுக்கு ஒரேவகையான எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்படும். கடன் வாங்கிய சொற்களை இனம் கண்டு கொள்வதற்காக அவற்றை.....’ என்ற குறியீட்டுக்குள் எழுத வேண்டுமென்பதைக் கூட புதிய இலக்கணவிதியாக இடம்பெறச் செய்யலாம்.

* தேவையற்ற சொற்களை நீக்கி நீண்ட வாக்கியங்கள் குறிக்கும் அதே பொறுளைக் குறிக்க குறுகிய வாக்கியங்கள் தமிழுக்கு அறிமுகமாக வேண்டும். (உ+ம்) காலால்தானே உதைப்பது. எனவே ‘காலால் உதைத்தான்’ என்பதில் ‘காலால்’ என்பது மேலதிகமான சொல். உதைத்தான் என்பதும் அதே பொறுளையே குறிக்கும்.

‘மழு பெய்தது’ என்பதை ‘மழுந்தது’ என்றும்; ‘கல்லாணம் செய்தான்’ என்பதை ‘கல்லாணி’ என்றும் புதிய சொற்கள் தமிழிலே தோன்றும் வண்ணம் புதிய இலக்கணவிதிகள் வழிவகுக்க வேண்டும்.

* ‘லஞ்சம்’ என்பதற்கக் ‘கையூட்டு’ என்றும் தமிழ்ச் சொல் உண்டு. ஆனால் இது மக்களின் பேச்சுமொழியில்லை. பேச்சு மொழியின் வயிலாக தமிழில் ‘கிர்பளம்’ என்ற சொல் தோன்றியுள்ளது. மக்களுக்கப் பரிச்சயமான இவ்வாறு சொற்களை புதிதாக தமிழ் அகராதியில் சேர்த்துக்கொண்டால் என்ன?

- * தமிழில் 'ஓன்' என்ற எழுத்தும், அதனாலுண்டான உயர்மெய் யெழுத்துக்களும். ஆய்த எழுத்தான் 'ஃ' உம் வரும் தமிழ்ச் சொற் கள் மிகமிகக் குறைவு. இவைகளை தமிழ்மொழியிலிருந்தும், தமிழ் அசராதியிலிருந்தும் நீக்கி விட்டால் என்ன? தமிழில் எழுத்துக்கள் குறைவது கூட விஞ்ஞானத்தின் தேவையே.

* பிறமொழி பேசுவோர் தமிழை இலக்கவாகக் கற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் தற்போதுள்ள கடினமான இலக்கண விதிகளில் மாற்றம் செய்து தமிழில் புதிய இலக்குவான இலக்கண விதிகள் உருவாக வேண்டும். எதனையும் இலகுவுக்குவதும் விஞ்ஞானத்தின் தேவையே உரைநடை வளர்ச்சி பெற்ற தற்கால நவீன தமிழ் நாவல், சிறுக்கை, கவிதை இலக்கியங்களுக்கு இலக்கண விதிகள் புதிதாகத் தமிழில் சேர்க்கப்பட்டல் வேண்டும். உதாரணமாக தமிழுக்குப் புதிய வடிவ மான 'குறும்பா'வுக்கும், தற்காலப் 'புதுக்கவிதை'ப் போக்கிற்கும் இலக்கண விதிகள் உருவாக வேண்டும்.

* ஆதலால்,

* இதுவரை தமிழலெழுத்துக்களில், சொற்களில் ஏற்பட்டு வந்துள்ள மாற்றங்களையும்; விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குச் சமாந்தரமாக இனிமேல் ஏற்பட வேண்டுமெனக் கருதப்படும் மாற்றங்களையும் உள்ளடக்கி - தொல்காப்பியத்தையும், நன்றாலையும் வழிகாட்டியாகக் கொண்டு புதிய இலக்கண நூலென்று தமிழில் இந்த நூற்றுண்டில் தோன்ற வேண்டும். அந்த நூலுக்கு 'உலகத்தமிழ்' எனப் பெயரிடலாம்.

* இதுவரை தமிழில் கோன்றியுள்ள புதிய சொற்களையும் (கலைச் சொற்கள் உட்பட) எதிர்கால கம்பியூட்டர் விஞ்ஞான யுகத்திற்கு ஈடு கொடுக்கக் கூடிய புதிய கலைச் சொற்களையும் உள்ளடக்கி - இதுவரை தமிழில் வெளிவந்துள்ள கலைச்சொற் தொகுதிகளை வழி காட்டியாகவும் கொண்டு தனித்தனியே புதிய 'உலகத்தமிழ் அசராதி'யும், 'உலகத் தமிழ் கலைச்சொல்லதொகுதி' உம் தோன்ற வேண்டும்.

* மேற்படி பணிகளை உலகத்தமிழாராய்ச்சி மன்றமே பொறுப்பேற்று அதற்கான தீர்மானத்தை ஆரைவது உலகத்தமிழாராய்ச்சி மன்ற மாநாடு எடுக்க வேண்டும்.

* மேற்படி தீர்மானத்தைச் செயற்படுத்த உலகளாவிய ரீதியில் அறி வியல் சார்ந்த நுறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்ற தமிழறிஞர்களையும், தமிழிலக்கண விற்பனர், மொழியியலாளர்களையும் அடுக்கிய குழு வொன்றை உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றமே தேர்ந்தெடுத்து அப் பணிக்கான சகல வளங்களையும், வசதிகளையும் வழங்கவேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்ட 'உலகத்தமிழ்' என்ற இலக்கண நூலுக்கும்

மேற்கூறப்பட்ட ‘உலகத்தமிழ்’ என்ற இலக்கண நூலுக்கும் ‘உலகத்தமிழ் அகராதி’க்கும் ‘உலகத்தமிழ் கலைச்சொல் தொகுதி’க்கும் உலகளாவிய அங்கீகாரத்தை உலக தமிழாராய்ச்சி மன்றம் வழங்கி அவற்றையே தமிழ் கூறு நல்லுவகம் ஏற்றுக்கொள்ளும் படி பிரகடனப் படுத்தவும் வேண்டும். வரப்போகும் வளர்ச்சியுற்ற விஞ்ஞான 21ம் நூற்றுண்டின் தமிழுக்கான தேவையும், சேவையும் இதுவேயாகும். என்பதே இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் முடிபு. —முற்றும்.

உசாத்துணை நூல்கள்:

‘தமிழ் இலக்கிய வரலாறு — திரு. வி. செல்வநாயகம் எம். ஏ.
‘விபுலானந்த அடிகள்’ — திரு. பி. ரி. செல்வநாயகம்
‘மொழி வரலாறு’ — டாக்டர் ம. வாகாசன்

வின்சுனக்காற்று

இது —
விஞ்ஞானக் காற்று
வீசும் காலம்!

★

மனிதாபிமானம்
மெளனமாயிருக்க
'கொம்பியுட்டர்'
குக்குரலிடுகிறது
மனித —
மூலோயை தான்
முந்திவிட்டதாக!

★
அறிவின் கண்கள்
அகல விரிந்தாலும்
மனிதத் தன்மையின்
இதயத் துடிப்பு
எல்லாம் நின்றுவிட்டது

★

ஆயுத விளைச்சலை
அதிகரிக்கப் போவதாக
வல்லரசுகள் —
வாக்குமூலம் தருகின்றன.
இது —
யுத்தத்தின் ஆயன்
நிலைக்கும் என்பதற்கான
நிச்சயச் செய்தி !

எல்லாவற்றையும்
விரிவாய்ப் பார்க்கிறது

விஞ்ஞானம்,
 ஆனால் —
 சரிந்துபோகும்
 சமாதான கோபுரத்தை
 நிமிர்த்துவதற்கான
 முயற்சிகள் இன்னும்
 முழுமூரமாகவில்லை!

இது -
விஞ்ஞானக் காற்று
வீசும் காலம் !

● எம். எல். எம். அன்னார்

A decorative horizontal border at the bottom of the page, featuring two rows of stylized floral or star-shaped ornaments.

காமந்தி

நேற்று நாங்கள்
சந்தைக்கு சென்று
சாரன் விற்ற
ஓருவளைக் கண்டோம்.

“எங்கள் கையால்
நெசவு செய்தோம்.
எங்கள் இரத்தம்
சிந்தி உழைத்தோம்”

என்றவன் கூறி
விற்றிடும் போது
அவன் —
இடுப்பினில் தெரிந்ததோ
இந்தியச் சாரம்.

• தேவ. கெளதுமல்ல

முறையிடு

— அண்ணுதாசன் —

விண்ணி விருந்தே அழுதிட நீயெனை
விடுவையோ என் இறைவா — இந்த
மண்ணில் நடப்பவை தம்மை யுன்னேடு நான்
மனம் விட்டுப் பேசிடவா? — அட
கண்ணிற் தெரிபவை எத்தனை கோடிக்
கயமை இவற்றை யெல்லாம் — இந்தப்
புண்ணிய பூமிக்கு விட்டவர் யாரென்று
புரிந்திட வில்லை ஐயா!

சட்ட மமைத்த மனித னதற்குள்ளே
சங்கதி வேறு வைத்தான் — அந்தத்
திட்டந் தனைத்தெரி யாதவன் வந்ததிற்
சிக்கி யழிந்து கெட்டான் — அட
பட்டப் பகவினிற் பக்கிரி யாட்டங்கள்
பற்பல தோன்று தையா! — அதை
முட்டி யுடைக்க முடியவில்லை அதன்
முனைப்பும் முடியவில்லை.

ஏழைக்குச் சோறிடச் செய்ததிட் டங்களால்
எத்தரே வாழ்வு பெற்றார் — இதை
முனைக்குள் இட்டவர் என்னசெய் வோமென்று
மூலைக்குள் முன்னுக்கு தார் — ஒரு
நாளைக்குள்ளே யுரை வெய்திட லாமென்று
நாதியற் றேர்நினைத் தார் — அட
கோருங்குக் குறைவில்லை, கொள்கைக்கு உயர்வில்லை
குற்றங்களா, குணங்கள்?

வீர முரைத்த வரோபடை வீரரின்
வீழ்ச்சியி ஞேலுயர்ந் தார் — மன
ஸர முரைத்த மதியினர் மக்களி
லேறி யுயர்வு பெற்றார் — அதி
கார மமைந்தவ ரோஅதை ஆயுத
மாக வரிந்து கொண்டார் — புதி
ராக அமைந்த இவைபுரி யாதவர்
புல்லென வேநெரிந் தார்!

ஆற்றங்கரை பிள்ளையார்

— புதுமைப் பித்தன்

● போவி வரையறைகளையும், பொய்மைச் சம்பிரதாயங்களையும்
வாழ்வு எனக் காட்ட முனைந்த கும்மிருட்டாளர்களுக்கு மத்தி
யில் “இதோ வாழ்க்கை” எனக் காட்டி நின்ற துணிவாளன்!
இலக்கிய ஒளி வெள்ளாம்! தமிழ்ச் சிறுக்கையின் பிரமன்!
— புதுமைப் பித்தன் (ஏப்ரல் 25, 1906 — ஜூன் 30, 1948)
அவர்களுடைய (1934 இல் எழுதப்பட்ட) கதையே இது.
இக்கதை புதுமைப் பித்தனின் எந்தச் சிறுக்கைத்த தொகுதி
களிலும் இடம்பெறுதது. இதைப்பெற உதவிய ‘‘கொல்லிப்
பாவை’’ ஏப்ரல் 1986 — தமிழ்நாட்டு மும்மாத இதழுக்கு
எமது நன்றி.
— ‘வயல்’ ஆசிரியர் குழு.

ஹழி காலத்திற்கு ஒன்.....

கி. முக்கள் (கிருஸ்து பிறப்ப
தற்கு முன்) என்ற அளவு கோல்
களுக்கும் எட்டாத சரித்திரத்தின்
அடிவாணம்.

அப்பொழுது, நாகரீகம் என்ற
நதி காட்டாருக ஒடிக்கொண்டிருக்
கிறது.

கரையில் ஒரு பிள்ளையார்.

ஆற்றில் வெள்ளாம் கரைபுரண்டு
ஒடுவதால் கற்பாறைகளும், மனற்
குன்றுகளும், அடிக்கடி பிள்ளையாரை
முடி. அவரை துண்பப்படுத்திக்
கொண்டிருந்தன.

ஒரு சிழவர் வந்தார்.

பிள்ளையாரின் கதியைக் கண்டு
மனம் வருந்தினார், பிள்ளையாரைக்
காப்பாற்ற அவருக்கு ஒரு வழி
தோன்றிற்று.

‘சமுகம்’ என்ற மேடையைக்

கட்டி, அதன் மேல் பிள்ளையாரைக்
குடியேற்றினார். அவருக்கு நிழலுக்
காகவும், அவரைப் பேய் பித்யா
திருக்கவும், ‘சமயதர்மம்’ என்ற
அரசு மரத்தையும், ‘ராஜ தர்மம்’
என்ற வேப்ப மரத்தையும் நட்டு
வைத்தார்.

வெள்ளத் தின் அமோக
வண்டல்களினால், இரண்டு மரங்க
ஞம் செழித்தோங்கி வளர்ந்தன.

பிள்ளையாருக்கு இன்பம் என்
பது என்னவென்று தெரிந்தது.

தனக்கு உதவிசெய்த பெரியா
ரின் ஞாபகார்த்தமாக ‘மனிதன்’
என்ற பெயரை தனக்குச் சூடிக்
கொண்டார்.

இரண்டு மரங்களும் ஒன்றை
ஒன்று பிள்ளைக்கொண்டு மிகவும்
செழிப்பாக நெருங்கி வளர்ந்து,
பிள்ளையாருக்கு குரிய வெளிச்சமே
படமுடியாமல் கவிந்து கொண்டன.
மழுக் காலத்தில் எப்பொழுதும்

மரங்களிலிருந்து ஈரம் சொட்டிக் கொண்டே இருந்ததினால் பிள்ளையாருக்கு நடுக்கு வாதம் ஏற்பட்டுவிடும் போலிருக்கிறது. மேலும் கிளைகளில் பசுகி கள் கூடு கட்டிக்கொண்டு, பிள்ளையாரின் மேல் எல்லாம் அசத் தப்படுத்தின.

பிள்ளையாரைப் பார்க்க, வெகு பயங்கரமாக இருந்தது. அப் பொழுது இருக்கிறவர்கள் வந்தனர்.

கோர உருவத்துடன் விளங்கும் பிள்ளையாரைக் கண்டதும், இருவரும் ஆற்றுக்கு ஒடிஜூம் எடுத்து வந்து முதலில் அவரைக் குளிப்பாட்டினார்கள்.

ஒரு கிழவருக்கு ஒரு யோசனை தோன்ற, கையில் மண்வெட்டியுடன், வெகு வேகமாக ஒரு பக்கமாகச் சென்று மறைந்தார்.

மேலிருந்த அசத்தங்கள் போன தினால் உண்டான ஒரு சந்தோஷத்தினால், பிள்ளையார் எதிரிலிருந்த கிழவருடன் பேசலானார்; “என்னை முன் பின் அறியாத நீங்கள் செய்த உதவிக்கு, உங்கள் இருவருக்கும் எனதன்பை தவிர வேறு நான் என்ன கொடுக்க முடியும்? உங்கள் பெயர் என்ன, உங்கள் நண்பர் பெயர் என்ன என்றார்.

அதற்கு அந்தக் கிழவர் பதில் சொல்லுகிறார், “பிள்ளையாரே! கஷ்டத்திலிருப்பவருக்கு உதவி செய்பவருக்கு பிரதியுபகாரம் வேண்டுமா? அதை நாங்கள் எதிர்பார்க்கவும் இல்லை. எனது பெயர் ‘புத்தன்’ என்னுடன் வந்தவர் என் நண்பரல்ல; அவரை வழியில் நான் சந்தித்தேன். அவர் பெயர் ‘ஜீனன்’ என்றார்.

கிழவருக்கு பளிச்சென்று ஒரு

யோசனை உதித்தது. ஒரே பாய்ச்ச வில்மரத்தின் மேல் ஏறி, பக்கிகள் கூடுகட்டுவதற்கு வசதியாய் இருந்த கிளைகளை எல்லாம் வெட்டவாரம் பித்தார்.

இத்தனை நாட்களாக இருளி வும் நிழலிலும் இருந்துவந்த பிள்ளையாருக்கு, திமெரன்று பட்ட குரிய கிரணங்களைத் தாங்க முடியவில்லை. மேலெல்லாம் சுட்டுக் கொப்புளிக்க ஆரம்பித்தது கண்களைத் திறக்க முடியாமல் கூசிகிறது “நல்லவேலை செய்கிறீர்! போதும் உமது உதவி” என்று கோபித்து, “இந்தக் கிளைகளினால்தான் உமக்கு.....” என்று கிழவர் பதில் சொல்லுமுன், தனது தும்பிக்கையினால் அவரைத் தூக்கி வீசினார் கிழவர், மேடைக்கு, வடகிழுக்கில், வெகுதாரத்தில் பேராய்விழுந்தார்.

சற்று நேரத்தில் மண்வெட்டியுடன் சென்ற கிழவர், பிள்ளையாரை அனுகி நான் புதிதாக மேடை ஒன்று கட்டியிருக்கிறேன். அதில் அந்தக் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை” என்று சொல்லி அவரைத் தூக்கிக் கொண்டு போய், தான் தயாரித்த இடத்தில் உட்காரவைத்து, ‘இதோ’ பாரும்! இதில் மரங்களே இல்லை; உமக்கு அங்கிருக்க கஷ்டம்.....” என்று சொல்லி முடிக்குமுன் அவவிடத்தில் இருந்த உண்ணத்தைத் தாங்க முடியாத பிள்ளையார் கண்ணை முடிக்கொண்டு ஒரே ஒட்டமாக தனது பழைய மேடையில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு ‘‘உங்கள் இருவருக்கும் உதவி செய்வது என்றால் பிறரைத் துண்பப்படுத்துவது என்று நினைப்பா? சற்று முன்புதான், உமது நண்பன், உம்முடன் வந்தவன் எனது அருமையான மரங்களை வெட்டி உடம்பெலாம் கொதிக்குப்படி செய்துவிட்டான். கண்ணை

முடிக்கொண்டு சிவனே என்றிருந்த என்னை, நீர் வெகு புத்திசாலித்தன மாக கட்டிவிட்ட உமது மொட்டை மேடையில் போட்டுப் பொசுக்கி விட்டாரே. போதும் உமது உதவி நீர் சும்மா இருந்தால் போதும்” என்று சொல்லிவிட்டுக் கோபத்துடன் கண்களை முடிக்கொண்டு உட்கார்ந்தார்.

பிள்ளையாரின் மன நிலையைக் கண்ட கிழவர் பெரிதும் ஏமாற்ற மடைந்து, தானே அந்த மேடையில் உட்கார்ந்து தனது உயிரைவிட்டார்.

வெட்டி விட்டதால் கிளைகள் முன்னைவிட பன்மடங்கு அதிகமாக வளர்ந்தன. தாழ்ந்தும் கவிழ்ந்தும் வளர்ந்த அரசமரத்தின் இரண்டு கிளைகளுக்கிடையில் பிள்ளையாரின் தலையகப்பட்டுக்கொண்டது. வேப்பமரத்தின் வேர் ஒன்று பிள்ளையாரின் வயிற்றைச்சுற்றி வளர்ந்தது. பிள்ளையாரின் கால்களில் அரசமரத்தின் இரண்டு வேர்கள் இறுக்கி பின்னிக் கொண்டன.

பிள்ளையார் இரண்டு மரங்களுக்குள் சிறைப்பட்டார்.

காற்றுடிக்கும் பொழுதெல்லாம் பிள்ளையாருக்கு தலை போய்விடும் போல் இருந்தது. வயிற்றைச்சுற்றிய வேரோ அதன் வேதனை சுகிக்குமுடிய வில்லை. கால்களும் சிறைப்பட்டதினால் ஒடவோ முடியாது.

பிள்ளையாருக்கு நரகம் எப்படி மிருக்கும் என்று சற்று தெரிந்தது.

பலகாலம் சென்றது..... வடமேற்கு கணவாய்களில் பெய்த அமோகமான மழையினால் நதியின் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஒடியது. கணவாயில் ஒரு சிறு ரோஜாத் திறைந்திருந்தன.

தோட்டம் போட்டு வசித்து வந்த கைவிகட்டிய ஒரு தாடிக்கிழலையும் குடிசை - தோட்டத்துடன் அடித்து வந்தது.

வெள்ளத்தின் வேகத்தினால் அரசமரம் சாய்ந்தது. வேப்பமரம் அடியோடு விழுந்து வேர் மாத்திரம் பிடித்திருந்ததினால் தன்னீரில் மிதந் து ஆடிக் கொண்டிருந்தது. பிள்ளையாருக்கு ஒடவும் முடியவில்லை ஒடவும் பயம்.

பிள்ளையாரின் துன்பத்திற்கு ஓர் எல்லையில்லை; நீக்க ஓர் வழியுமில்லை.

வெள்ளத்தில் உருண்டு வந்த தாடிக்கிழவன் வேப்பமரத்தின் கிளைகளை எட்டிப்பிடித்து மேடையில் தொத்திக்கொண்டான்.

வெள்ளம் வற்றியது, தாடிக்கிழவன் வேப்பமரத்து நிழலுக்கு ஆசைப்பட்டு அதைத் தூக்கி நிறுத்தி னன். வெள்ளத்தில் ஒதுங்கிய ஒரு செத்த பசமாட்டின் தோலையிருந்து, அதன் மாமிசத்தை வேப்பமரத்திற்கு உரமாக இட்டான். தன்னுடன் வெள்ளத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு ரோஜாச்செடியை எடுத்து மீதி விருந்த மாமிச எருவையிட்டு, வேப்பமரத்திற்கும் அரசமரத்திற்கும் இடையில் நட்டுவைத்தான். மாட்டின் தோலை வைத்து வேப்பமரத்திடியில் ஒரு குடிசை கட்டிக் கொண்டு தன்னிடையில் சொருகி இருந்த உடைவாளை வேப்பமரத்தில் மாட்டிவிட்டு சந்தோஷமாக இருக்கவாரம்பித்தான்.

ரோஜாச்செடி. உரத்தின் மகிமையால் நன்றாக செழித்து வளர்ந்தது நல்ல வாசனையுள்ள புஷ்பங்களுடன் நீண்ட முட்களுடன் நிறைந்திருந்தன.

பிள்ளையாரின் கஷ்டத்தைக் கவனிக்க யாருமில்லை.

அப்பொழுது மூவர் ஒருவர்பின் ஒருவராய் வந்தனர். அவர்களுக்கு சங்கரன், ராமானுஜன், மதவன் என்று பெயர்.

மேடையின் மீது அரசங்கள்று கரும் வேப்பங் கன்றுகளும், வேறு புல்புண்டுகளும் முனோக்க ஆரம்பித்த விட்டன.

சிலகாலம் சென்றது.

ஒரு நாள் இரவு, மேற்கு சமுத்தி ரத்தின் அடிப்பாகத்தில் ஒரு பெரிய பூகம்பம் ஏற்பட்டதினால் கடல் ஜலம் நதிக்குள் எதிர்த்துப் பாய்ந்தது. பிள்ளையார் இருந்த மேடையின் பக்கம் புயற்காற்றும், மழையும் சண்டமாருதமாக அடித்தினால், ஆறும் பெருக்கெடுத்து கடல் ஜலத்தை எதிர்த்தது.

பேய்போல ஆடிக்கொண்டிருந்த மரங்களும் மறுபடி விழுந்து விட்டன. அரசமரம் பிள்ளையார் முதுகின் மேல் சாய்ந்துவிட்டது. வலுவல்ல வேப்பமரம் முன்போல், பிள்ளையாரின் வயிற்றைச் சுற்றி யிருந்த வேரின் உதவியால் மேடையில் இருந்துகொண்டு தண்ணீரில் ஆடிக்கொண்டிருந்தது.

கைவிக்கிழவனை குடிசையுடன் அடித்துக் கொண்டுபோய் விட்டதால், காற்றுக்கு வளைந்துகொடுத்து மறுபடியும் தலைநிமிர்ந்த ரோஜாச் செய்யத் தவிர அவனுடைய ஞாபகர்த்தமாக வேறு ஒன்றுமில்லை.

பிள்ளையாருக்கு நரக வேதனை பொறுக்க முடியவில்லை.

இந்த மூன்று பினிகளும் பாசக் கழிபோல் அவரைத் துன்புறுத்தின.

சமுத்திரத்தின் நடுவில் ஒரு சிறு படகில் சென்றுகொண்டிருந்த ஒரு வனை கடல் நீர் படகுடன் ஆற்றுக்குள் அடித்துக்கொண்டு வந்ததினால்

அந்தப்படகும் இந்தப்பிள்ளையாரின் மேடையை அணுகிற்று படகினுள் இருந்தவன் பிள்ளையாரின் காலைப் பிடித்துக் கொண்டு மேடையில் தொத்திக்கொண்டான். பிறகு படகையும் மேடையில் இழுத்துப் போட்டுக்கொண்டான்.

வந்தவனுடைய உடம்பு மிகுந்த வெண்மையாகவும் தலை மயிர் உருக்கி வார்த்த தங்கக்கம்பிகள் மாதிரிபொள்ளிறமாகவும் பிரகாசித்தது. அவனது நீண்டதாடி பொன்னிறமான ஆபரணம்போல் அவன் மார்பை அலங்கரித்தது. அவன் நீண்ட அங்கியும், கணுக்கால்வரை வரும்தோல் பாதரட்சையும் அளிந்திருந்தான். அவனது வலதுகையில் கறுப்புத்தோல் அட்டை போட்டு ஒரு பெரிய புத்தகமும், ஒரு நீண்ட சிறுவையும் இருந்தன.

இவனுக்கும் வேப்ப மரத்தின் மகிமை நன்றாகத் தெரியுமாகையால் உடனே அதைத் தூக்கி நிறுத்தி, அதன் அடியில் தனது படதைக் கவிழ்த்துப் போட்டு அதனடியில் படுத்துறங்கினான்.

அவன் தனக்கு உணவுக்காக வைத்திருந்த ரொட்டித் துண்டுகளை பிள்ளையார் முன்வைத்துவிட்டு உறங்கியதனால், பசியின் கொடுமை மிகுந்த அவர், அவைகளை எடுத்து காலிசெய்ய ஆரம்பித்தார். கொழுக்கட்டை தின்று பழகிய பிள்ளையாருக்கு இது தேவாயிருதமாக இருந்தது. பசி நீங்கிய பிள்ளையார் வலியின் கொடுமையைத் தாங்கமுடியாமல் அப்படியே உறங்கிவிட்டார்

மறுநாள் விடித்தது.

பிள்ளையார் இருந்த மேடைப் பக்கம் அதிக உண்ணமான பூமியா

கையால், புதிதாக வந்தவன் தனது நீண்ட அங்கியினால் தனது புத்தகத் தையும் சிலுவையையும் கட்டி, வேப்ப மரத்தின் கிளைகளில் தொங்க விட்டுவிட்டு ஒரு சிறிய சல்லடத்தை மாத்திரம் அணிந்து கொண்டு, கவிழ்ந்து கிடந்த படகின் மேல் உட்கார்ந்து, வேப்பங் காற்றை அனுபவித்துக்கொண்டு இருந்தான். பொழுதுபோக்காக கையில் இருந்த உடைவாளை சுழற்றி விளையாடிக் கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுது பல கிழவர்கள் வந்தார்கள்.

மேடையையும் பிள்ளையாரையும் அரசமரத்தையும் கண்டவுடன் பீதியடித்துப்போய் விட்டார்கள்.

சிலர் அரசமரத்தை தூக்கி நிறுத்த முயன்றார்கள்.

சிலர் பிள்ளையாரின் வயிற்றை விடுவிக்க முயன்றார்கள்.

சிலர் மேடையை சீர்படுத்தி வர்கள்.

ஓவ்வொருவர் செய்வதும் மற்ற வர்களுக்கு தடையாக இருந்தது.

பிள்ளையாரின் வயிற்றைச் சுற்றிய வேப்பமர வேறரயறுக்கப் போனால் புதிதாக வந்தவன் வாளை ஒங்கினான்

அரசமரத்தின் கிளைகளை வெட்டப்போனால் பிள்ளையாரின் உதவியால் மரம் நிற்கிறது. அதை வெட்டிவிட்டால் மரமே விழுந்து விடும். இது ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய விஷயம். சுற்றுப்பொறுத்துச் செய்யுங்கள் என்றார்கள்.

சிலர் மரங்களையே எடுத்து விட

ரோஜா புஷ்பங்களின் வாசனையை தன்றுக அனுபவித்தாலும் முட்களை எப்படி விலக்குவது. குத்திக்குத்தி அந்தப்பக்கம் பூராவாகவும் சீழ்வந்தது.

போதாதற்கு கைவிக்கிழவன், தனக்கு பொழுது போகாத நேரங்களில் தனது உடைவாளை எடுத்து பிள்ளையாரின் ஒற்றைக் கொட்டில் தீட்டவாரம்பித்துவிடுவான்.

டால் நல்லது என்று நெருங்கினார்கள்.

இரைச்சல் அதிகமாகிறது.

மரத்திற்கு பிள்ளையாரா, பிள்ளையாருக்கு மரமான்று பெரிய தர்க்கம்.

யார் ஒரு அற்புதமான கணவு காண்கின்றார். தான் பெரிதாக வளர்வது போல் தெரிகிறது. முகத்தில் புன்சிரிப்பு தோன்றுகிறது. தும்பிக்கை சற்று அசைகிறது.

விச்வருபமா?

பிள்ளையார் விடுவிக்கப்படுவாரா?

அல்லது அவர் கணவு நன்வாகி விடுவித்துக் கொள்ளுவாரா?

அறிவியல் அரங்கம்

'வயல்' — இன் அடுத்த இதழிலிருந்து இப்பகுதி இடம் பெறும். தோட்டம் முதல் தொழிற்சாலைவரை கொம்பியூட்டர் (கண்ணி) மயமான இன்றைய நவீன விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப யுகத்தில், அறிவியல் கண்டு பிடிப்புக்களும் அவற்றின் பிரயோகங்களும் மனித வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பினைந்து விட்டன. கலை, இலக்கிய, ஆத்மீக, அரசியல் ஈடுபாடு ஓர் அரத்தமுள்ள வாழ்க்கைக்கு எத்துணை அவசியமோ அதுபோல் அறிவியல் சார் துறைகளின் ஈடுபாடும் இன்றியமையாததே. இதனை உணர்ந்தே 'அறிவியல் அரங்கம்' அறிமுகமாகின்றது. அதற்கேற்ற ஆக்கங்களை அறிவியல்சார் துறை அறிஞர்களிடமிருந்தும் ஆர்வலர்களிடமிருந்தும் எதிர்பார்க்கின்றேம் பாடசாலை மாணவர்களும் கூட பங்களிப்புச் செய்யலாம்.

—'வயல்' ஆசிரியர் குழு—

கிழக்கு மண்ணின் இலக்கியக் கலாத்தில்.....

கல்முனையில் லூர் இலக்கியக் கூட்டம்.

நீண்ட கால இடைவெளிக்குப்பின் 87 டிசம்பர் இறுதியில் கல்முனையில் ஓர் இலக்கியக் கூட்டம் நடைபெற்றது. கல்முனைப் பிரதே சந்தில் தரமான இலக்கிய கர்த்தாக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் அவபோது காத்திரமான உண்ணத் சிறுஷ்டிகளை ஆக்கியும் உள்ளனர். ஆனால் அவையெல்லாம் பத்திரிகை நறுக்குளாகவும், கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும் பெட்டிகளிலே தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் நூலுருவாகி மக்கள் மத்தியில் பரவினால் தான் அதன் பெறுமதி யாவருக்கும் தெளிவாக விளங்கும். இதற்கு நம்மவர்கள் அமைப்பு ரீதியாக முயல வேண்டும். அத்தோடு இலக்கியத்தைச் சிலர், விபரீத மாகப் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். எதிலும் இருவிதமான தன்மை இருப்பது போல இலக்கியத்திலும் உள்ளன. ஒன்று - சிரியஸாக - கலைப் பெறுமானம் மிக்கதாக - உண்மைத் தன்மை - வாய்ந்ததாக - வாழ்க்கையை நெருக்குநேர் தரிசிக்கக் கூடியதாக - மனித நேயத்துக்காக அழகான மொழிநடையில் - உருவாக்குகின்ற நவீன சிறுஷ்டிகள். மற்றையது இவற்றுக்கெல்லாம் எதிர்மாருணதாக - பிரச்சார மோகத்தோடு ஆக்கப்படுகின்ற போலியான படைப்புக்கள். இதனை ரசிகர்களுக்கு இனம் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவும், பலவேறு கலைத்துறைகளிலும் நவீன போக்குகளையும் - வெற்றிகளையும் அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவுமே கல்முனை 'விழுதும்' இலக்கியக் குழு அமைக்கப்பட்டு செயற்பட்டு வருவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

விழுதுத்தின் முதலாவது முயற்சியாக 'நமக்குள்ளே - சமகால இலக்கியப் பிரச்சினைகள்' என்னும் தலைப்பில் ஒரு கருத்தரங்கு கல்முனை உவெல்லி உயர்தர பாடசாலையின் நல்லதம்பி மன்றபத்தில் நடைபெற்றுள்ளது.

இக்கூட்டத்திற்கு சமார் எழுபத்தைந்துபேர் சமூகமளித்திருந்தனர். கவிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய ரசிகர்களுமாகவே அனைவரும் இருந்தது ஓர் சிறப்பம்சமாகும்.

இக்கருத்தரங்கை கிறந்தக் கிறுக்கை எழுத்தாளரும் விழுதுத்தின் பொதுச் செயலாளருமான உமா - வரதராசன் ஆரம்பித்து வைத்தார். அவர் இரத்தினச் சுருக்கமாக - "இன்றைய எழுத்தாளர்கள் சிலர் கும்பலாகக் கூடி உண்மையைப் பொய் என்றும், பொய்யை மெய் என்றும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் இங்கு கூடியிருப்பது

உண்மையை உண்மை என்றும், பொய்யை பொய் என்றும் சொல் வதற்காகவே. வித்தியாசமான போக்குள் நாங்கள் 'வியுதத்தை' அமைத்துள்ளோம். எங்களை நீங்களும் உங்களை நாங்களும் புரிந்து கொள்வதும் ஒருமித்து இயங்குவதும் இப்பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மேலும் வளம் சேர்க்குமென்று நினைத்தே 'நமக்குள்ளே - சமகால இலக்கியப் பிரச்சினைகள் என்றும் தலைப்பில் இக்கருத்தரங்கை நாங்கள் ஏற்பாடு செய்தோம். இதனை இப்பகுதியின் சிரேஷ்ட எழுத்தாளருள் ஒரு வரான கவிஞர் மு. சடாட்சரம் தலைமைதாங்கி நடாத்துவார். பலர் உரையாற்றுவார்கள். இறுதியில் உங்களின் எழுத்துமூலமான வினாக்களுக்கு விடை இறுக்கப்படும். இறுதிவரை ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்.

அதனைத் தொடர்ந்து தலைமை தாங்கிய மு. சடாட்சரம் "நமக்குள்ளே சமகால இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பல உள்ளன. குறிப்பாக - எதை எழுதுவது? எப்படி எழுதுவது என்பது ஓர் பிரச்சினை. அதனை நூலுருவாக்கி மக்கள் மத்தியில் பரப்புவது மற்றொர் பிரச்சினை. ஒரு காலத்தில் அதாவது எழுபதுகளில், இப்பகுதியிலே ஒரு கோஷம் முன்வைக்கப்பட்டது. 'நிலவையோ, மயிலையோ, அழகையோ பாடாதே வறுமையைப் பாடு வர்க்கப் போராட்டத்தைப் பாடு என்று வலியுறுத் தப்பட்டது. மனித உணர்வுகளை அழகாகப் படம் பிதித்த தரமான படைப்புக்களை, வர்க்க முரண்பாட்டைக் கூர்மையைப்படுத்தவில்லை, சமூக மாற்றத்துக்கு உந்து விசை கொடுக்கவில்லை' என்று என்னி நகையாடப் பட்டது. இதனால் இப்பகுதியிலே கலைப்பெறுமானம் மிக்க உன்னத சிருஷ்டிகள் அதிகமாக உருவாக்கப்படவில்லை. புதுமைப்பித்தன் கூட நான் சமூகமாற்றத்துக்கு எழுதவில்லை. வாழ்க்கை எனக்கு உணர்த்தியதை திருப்பி மக்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளிடிருக்கிறேன் என்று கூறியுள்ளார். சுந்தரராமசாமி, ஜான்கிராமன், கு. ப. ரா. அசோக மித்திரன் போன்றவர்கள் எந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் நின்று கொள்ளாமல், சுதந்திரமாக நின்று மனித நேயத்துக்காக எழுதித் தங்களை நிலைநாட்டி வெற்றியும் கண்டுள்ளார்கள். நாமும் அவ்வழியில் செல்வதே நல்லது. நாம் உண்மையை நேசித்து நமது அனுபவங்களையே எழுத்தில் சிறைப்பிடிக்க வேண்டும். சமகாலப் பிரச்சினையை எழுது பவர்கள் கொஞ்சமேனும் அதில் அனுபவப்படாமல் தூர் இருந்து கொண்டு 'எழுதுவது போலியாகவே முடியும். இதனை உணர்ந்து கொள்வதே நல்லது' என்றார்.

அதை அடுத்து வி. ஆண்தன் உரையாற்றும் போது - "முதலில் நமக்குள்ளே ஒரு பரஸ்பரம் வளர வேண்டும். எங்களுக்குள்ளே கூட்டுறவு வளரவேண்டும். அப்போதுதான் எதனையும் சாதிக்க முடியும்." இலக்கியத்தால் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது சிரமசாத்தியமானது. அதற்கு புரட்சியே ஒரேஒரு வழியாகும். இலக்கியத்தால் எங்குமே சமூக மாற்றம் வந்ததுமில்லை. வரப்போவதுமில்லை. இன்று நாம் எழுதும் இலக்கிய சிருஷ்டிகள் முதலில் இலக்கியமாக 'இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்வதே மிக நல்லது' என்றார்.

அதனைத் தொடர்ந்து எச். எம். பாறூக் உரைநிதழித்துக்கையில் - "நமது எழுத்தாளர்கள் நவீன கலை இலக்கியப் போக்கைப் பரிந்துகொள்ள வேண்டும். எங்கள் பகுதியை - எங்கள் வாழ்க்கையைத் தத்ருப்பாகப் படம் பிடிக்க வேண்டும். எதையும் படித்துவிட்டு அர்த அருட்டுணர்வில் எழுதாமல், தனித்துவமாகச் சிந்தித்து நமது பங்களிப்பரையும் - செய்வதே சிறப்பானதாகும்" என்றார்.

அதற்குத்ததாக மன்குர் ஏ. காதிர் பேசுகையில் - "எழுபதுகளில் வில் இலக்கிய மூல ஞேடிகள் முன் வைத்த கருத்துக்கள் பிழையானவை என்பதை நாங்கள் உணர்ந்து விட்டோம். அவை தேர்தல் பிரசாரம் போல பச்சையாக - அது இல்லை, இது இல்லை, சமூகம் மாறவேண்டும் - என்ற பாணியில் எழுதுவதே சிறந்து என்று உணர்த்தப்பட்டது. ஆனால் நாங்கள் அதிலிருந்து விடுபட்டுக் கணகாலம் ஆகிறது. இப்போது மனித நேயத்துக்காக, அழகிய மொழிநடையில் அனுபவ வெளிப்பாடுகளை கலைத்துவமாக எழுதுவதே சிறப்பானதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்" என்றார்.

அடுத்ததாக சிறப்புரை நிதழித்திய பிரபல விமர்சகரும், கலிஞரும் யாழ்வளாக விரிவரையாளருமான எம். ஏ. நுஃமான் குறிப்பிட்டதாவது,

"இன்று நம் பகுதியிலே சமகாலப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி எழுதிய படைப்பிலக்கியங்கள் மிகவிக அருமையாகவே உள்ளன. சன் நமது எழுத்தாளர்கள் துணிகிறார்கள் இல்லை. ஒரு வரலாற்று நால் செய்கின்ற வேலை யிலும் பார்க்க சமகால இலக்கியப் படைப்பு பெரும் தாக்கத்தையே கொண்டுவரும். இக்காலத்தில் மக்கள் படும் - அவஸ்தைகளை - அவர்களின் மனப் போராட்டங்களை - அவர்களின் அபிலாசைகளை எழுத்திலே கொண்டுவர முடியும். கொண்டுவர வேண்டும். அதனை நம் பகுதி எழுத்தாளர்கள் முழுமன்தோடு செய்யவேண்டும். அப் படைப்புக்களே எதிர்காலத்தில் சிறந்த பொக்கியமாகக் கருதப்படும். அத்தோடு தமிழ்நாட்டில் உள்ள எழுத்தாளர்கள் ஆங்கில மொழியில் பரிச்சயம் உள்ளதால் மேலுதீய சமகால இலக்கியப் படைப்புக்களை உடனுக்குடன் படித்துத் தெரிந்து கொள்கிறார்கள். அதனால் உலகரீதியான நவீன இலக்கியப் போக்குகளைப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். அதற்குத் தக்கதாகப் புதுமை செய்கிறார்கள். பிரபல்யம் பெறுகிறார்கள். இதனையும் நமது எழுத்தாளர்கள் கவனத்திற்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்!" என்று குறிப்பிட்டார்.

கலிஞர் சோலைக்கிளி நன்றியுரை வழங்கினார்.

உண்மையில் உள்ளம் நிறைவடைந்த- ஓர் இலக்கியக் கூட்டத்தை வருட இறுதியில் கண்டுகளிக்கக் கூடியதாய் இருந்தது. இதனை ஏற்பாடு செய்த 'வியூகம்' தொடர்ந்து நல்ல முயற்சிகளை எடுக்கும் என்றே எல்லாரும் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

தொகுப்பு; வி. எம். குழந்தைவேல்.

— புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை —

வட இலங்கையில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அப்படியே கிழக்கிலங்கையில் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள். இருவருமே தமிழ்ச் சுடர்கள். புலவர்மணி அவர்கள் 02-11-1978 இல் புகழுடம்பு எய்தினார். அவரின் நினைவாக இக் கட்டுரை இங்கு இடம் பெறுகிறது.

“வயல்” ஆசிரியர்க்கும்

பு வ ர ம ணி

**ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின்
தமிழ்ப்பணி**

செல்வன் க. பாலகிருஷ்ணன்
கலைப்பீடம் 2ம் வருடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழிலக்கிய வளர்க்கி என்பது தமிழ்ச்சிந்தனையாளர்களின் பல் வேறுபட்ட முயற்சிகளிலேயே உரமேற்றப்பட்டது. இத்தகைய சிந்தனையாளர்களின் முயற்சியினால் அவர்கள் தமிழ்ப்பணிக்குரிய பல விருது களால் அழைக்கப்பட்டனர். அவ்விருதுகள் மகாகவி, கவிமணி, பண்டிதமணி, இலக்கிய கலாநிதி, புலவர்மணி, வித்துவான்கள், பாவலர்கள் என வழங்கப்பட்டன. இத்தகைய சிறப்புப்பெயர்கள் தமிழுலகில் அவர்கள் சேவையையும், ஆற்றலையும் போற்றும் முகமாக வழங்கப்படுவதால் அவர்கள் செய்த சிறப்புப்பணிகள் விமர்சனம் செய்யப்பட வேண்டியவையே. இந்த வகையில் தமிழுலகிலேயே வேறொருவருக்கும் கிடையாத “புலவர்மணி” என்னும் பட்டத்தினைப் பெற்று தான் பிறந்த முத்தமிழ்வளம் நிரம்பிய மட்டக்களப்பு மன்னுக்கு புகழ் பெற்றுத் தந்தவர் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களே.

புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ஈழத்தில் தமிழ்கலாச்சாரத்திற்கென மன்றேர் என்னும் கிராமத்தில் 1899ம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருடைய தமிழ்ப்பணி அவர் ஆரம்பத்தில் பெற்ற தமிழுணர்வினாலேயே உருவாகின்றது. அவ்வாறு நோக்கும் போது புலவர்மணி இளமையில் தமிழ்க்காவியங்களைப் படித்தமையும் புலோலி சந்திராசேகர ஆசிரியர், சுன்னகம் குமார சுவாமிப்புலவர் ஆசிரியர் டத்தில் கல்வி கற்றமையும் இவரின் பணியை மேலும் ஊக்குவித்தது. இதனை வெளிக் காட்ட அவர்கள் குருவணக்கம் என்னும் தமகவிதையில்

“என்னத் தமிழ்த்தாய் இணையடியில் மன்றுவித்த சந்திராசேகரார்” என்று தெளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார் அதுமட்டுமென்றி வித்தகர் விபுலாநந்தரது உறவும், கற்பித்தல் தொழிலும் தனது இறுதி மாணவன்போல் இலக்கியம் கற்பதில் ஈடுபட்டமையும் இவர் சிந்தனை, பேச்சு, எழுத்து யாவற்றிலும் தமிழை வெளிப்படச் செய்ய தூண்டுதலாக இருந்தது.

ஒரு அறிஞரின் தமிழ்ப்பணியை அவரது சிந்தனை, பேச்சு, நடை, நூலாக்கம் கவிதை, கட்டுரை வடிவங்கள், பொதுசனத்தொடர்புச் சாதனப்பங்கேற்பு என்பனவற்றில் எத்தகைய ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் என்பதைக் கொண்டு அறியலாம். அதுமட்டுமென்றி சமகாலத்தில் வாழ்ந்த ஏனையோரை விட அவருக்குத்தமிழில் இருந்த ஈடுபாட்டினை அவதானிக்கும் போதிலும் தனித்துவம் பெறவேண்டும். மேற் கூறிய நிலையில் புலவர்மணி அவர்கள் எல்லா அம்சங்களிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் என்பது தெட்டத்தெளிவாகிறது. இவர் பாரதியைப் போல் எளிய நடை எளியபதம் என்பவற்றைக்கையாண்டு உரைநடை செய்யுளாக்கம் செய்தமையினால் ஈழத்துத்தமிழுலகில் இவர் முன்னணியில் திகழ்கின்றார். இதனை “உள்ளதும் நல்லதும்” என்னும் நூலில் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“நல்லதையே எழுதுகிறேன்; நல்லநோக்கத்துடன் எழுதுகின்றேன்; நல்ல பாணியில் எழுதுகின்றேன்; நிதானமாக எழுதுகின்றேன்” என்பதிலிருந்து இவரது எழுத்துக்களெல்லாம் தமிழ் மொழி யினாலும் மிகுந்த தொடர்பானவையாகும். முன்னர் மொழிக்கலப்பினால் இருந்த சிக்கலான உரைநடையை விட்டு பிறருக்கு விளங்கும் நல்ல பாணியில் சிறிய சொல் சிறிய வசனம் என்பனவற்றில் பெரியதத்துவக் கருத்தில் எமக்குத்தந்துள்ளார். இதனை “வகுப்பை நடத்துவது உங்கள் பொறுப்பு; எங்களுக்கு இதில் பொறுப்பில்லை. இதுதான் நிபந்தனை அவர்களுடைய எண்ணம் அதிகம் பேர் வகுப்பில் சேரமாட்டார்கள் பணம் அதிகம் வராது. தமது கையைக்கடிக்கும் என்பது தான்” என்பதிலிருந்து இவருடைய இலகு தமிழ்ச் சொல்லாட்சி மினிர்வதைக்காணலாம். எனவே ஈழத்து உரைநடை வளர்ச்சியில் இவர் தனித்துவம் பெறுகின்றார் என்பதில் ஜயமில்லை.

தமிழ்ப்பணி என்பது மதப்பணியுடனும் தொடர்புடையது. இந்திய இலங்கைத்தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை சைவமும் தமிழும் இரட்டைக் குழந்தைகள். தமிழப்பாடும் போது அதனுள்ளே சைவம் தானாகவே நுழைந்துவிடும். இதற்கு ஒப்பு புலவர்மணியின் எழுத்துக்களில் தத்துவத்தமிழ் வெளிப்படுவது அவரது தமிழ்ப்பணியின் ஒரு சிறப்பிற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். அவரது தனி நூல்களை அவதானிக்கையில் பகவற்கீதை வெண்பாவிலிருந்து, இந்துமத அடிப்படைக் காட்டுக்களைத்தந்தமையினால் “வெண்பாவிற்கோர் புலவர்மணி” என்றும் ஞானபானு என்றும் சிறப்புப் பெற்றார். புலவர்மணி

வெண்பா வடிவில் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அரும் பெரும் பணியாற்றிய தோடு நில்லாது பதிக வடிவிலும் தனது தனித்துவத்தைக் காட்டத் தவறவில்லை. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அவர் பாடிய மன்றூர்ப்பதிகம், கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றிசுவரர் பதிகம், சித்தாண்டிப் பதிகம், மாமாங்கேசுவரர் பதிகம் என்பவற்றைக் கூறலாம். எனவே இவர் இருபதாம் நூற்றுண்டில் ஈழத்து தமிழ் பக்தி உணர்வையும், தலபுராண இலக்கிய வடிவங்களையும் உருவாக்கக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. புலவர்மணி ஒரு சமத்துவமான இலக்கியவாதி. ஏனெனில் எந்தவொரு இலக்கியவாதிக்கும் உரிய உயர் பண்பு யாவற்றையும் சமத்துவான முறையில் அனுகுவதேயாகும். இதற்கிணங்க புலவர்மணி அவர்கள் சர்வசமய சமரசப்பதிகமும் உருவாக்கப்பட்டது. தமிழ் மக்களிடையே காணப்பட்ட வேறுயாட்டினைக்கவும் பதிகம் பாடினார் என அறிகிறோம்.

புலவர்மணி அவர்கள் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்ததனாலேயே குழந்தைகட்குரிய இலக்கியங்களையும் உருவாக்கி தமிழில் தனிடுத்தும் பெற்றார். அதிலும் கவிதை நடையுடன் நாடகவடிவ்னைக் கையாண்டது இவர் பணியினை மேலும் வளிமையாக்கியது. இது புலவர்மணி எழுதிய ‘சீவகசிந்தாமணி பாலசரிதை நாடகம்’ எனும் நூலில் வெளிப்படுகின்றது. நாடகவடிவமான நூலினை தமிழிலக்கியமாக்கியமை கொண்டு இவரின் மற்றுமோர் பணி வெளிப்படுகின்றது.

பாரதி, பாரதிதாசன் போன்றேர் குயிற்பாடல்களைப்பாடும் போது குயிலின் ஒசையைக் கேட்கும் நயம் தொனித்தது. ஆனால் புலவர்மணியோ “விபுலாநந்த மீட்சிப்பத்தில்” விபுலாநந்தரின் புகழினைப்பாடுமாறு குயிலிடம் தாதுவிடும் பாரதிகளாக அமைந்திருக்கிறது.

இதுபோன்ற இவருடைய ஆக்க இலக்கியங்களில் கட்டளைக் கலித்துறை, கற்பகவிநாயகர் ஊஞ்சல் ஆகியன எமது மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திற்குரிய இலக்கியங்களாக இருப்பது உணரப்படுகிறது. இத்தகைய பாடல்கள் தமிழிலக்கிய உலகிலேயே சிற்றிலக்கிய வகையினைச் சேர்ந்ததாக இருப்பதை நமக்குக் காட்டும். இதிலும் புலவர்மணி சிறப்பிடம் பெறுகிறார். அத்துடன் சிலேடை வெண்பாக்களைப்பாடு கையில் “சட்டம் என்பதுவே சரி” எனக்கூறி சட்டம் என்பது சரியானது என்னும் கருத்தையும் அதேவேளை சட்டம் என்பது ஒரு கழுதை என்பதையும் வெளிப்படுத்தினார். எனவே பதிகம் வெண்பா போன்ற பாவகைகளிலும் தாது ஊஞ்சல் முதலிய சிற்றிலக்கியங்களிலும் புலவர்மணி மேம்பட்டு இருக்கிறார்.

இலக்கிய உணர்வில் ஈடுபடும் அறிஞர்கள் பத்திரிகை, வாளை, மேடைப்பேசு போன்ற பொதுசனத் தொடர்பு சாதனங்களிலும் தம்பணியைத் தொடர்புபடுத்துவார். இதனால் தனது மொழி தனது

இனம், தனது நாடு எனும் தேசிய உணர்வு அவர்களிடையே ஊற்றெடுத்துப்பாயும். இந்த வகையிலும் புலவர்மணி சோடைபோனவர் அல்ல. மட்டக்களப்பில் தோன்றிய கிழக்குத்தபால் என்னும் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்தமை அவரைச் சமூகத் தொடர்பில் தமிழ்ப் பணி செய்யத்தூண்டியது.

“இலங்கை மணித்திருநாடெங்கள் நாடே” என்ற பாடல் மூலமாகவும் தேசிய திருப்பொங்கல் பாடல் மூலமாகவும் அன்னார் ஒரு தேசிய கவியாக வளங்குகிறார். மேலும் அவர் தமிழ்த் தேசிய உணர்வு மேலிடவும் தற்காலப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கூறவும் முனைந்து தீர்க்க முடிசன்த்தோடு.

‘‘சிங்களமும் செந்தமிழும் சமநிலையில் அரசுசெய்க’’

‘‘சிங்களமும் செந்தமிழும் சேர்ந்தே சமவிலங்கை எங்கும் அரசமொழி என்னவே’’ எனும் பாடல் மூலமாய் தமிழர்க்கு சரியான சம அந்தஸ்து தேவை என அறை கூவுகிறார். இதற்கெனத் தமிழ்மக்களை ஒன்று சேர்க்கும் முகமாக

‘‘காப்போம் எழுந்திடுவீர் - நம்

தாய்மொழியைக் காப்போம் எழுந்திடுவீர்’’ எனக் கவி அழைத்தார். ஒரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கு அம்மொழியோடு தொடர்பான சங்கங்களின் பணியும் சிறப்பானதே. இவ்வகையில் இலங்கை கலைக்கழகம், ஆரிய பாஷாபிலிருத்திக் கங்கம் போன்ற சமுதாய நிறுவனங்களுடன் புலவர்மணி தொடர்புபட்டுப் பணிசெய்ததோடு தமிழரின் பாரம்பரியப் பண்பாடாகிய கன்னகொண்டை, விருந்தோம்பல், உத்தரியம்தரித்தல் ஆகியவற்றையும் தமது தமிழ்ச்சிந்தனையில் வெளிக் காட்டினார். கல்வி வளர்ச்சியிலும் பாரம்பரிய தடிமிக்கல்வியைப் பரப்பினார். இதனாலேயே இவருடைய பாடல்கள் சில இலங்கைத் தமிழ் பாட நூற்பதிப்புகளில் வெளிவந்துள்ளன. புலவர்மணியின் பகவற்கிடை வெண்பா ஒரு பெருங் காவிய உணர்வினை தமிழிலக்கியத் துறையில் ஏற்படுத்தியது. இது அன்னரின் ஆக்கங்களில் மகுடம் போன்றது எனலாம். இதேபோன்றே ஈழத்து தமிழ் விமர்சனத்துறையில் இவருக்கும் ஓர் தனி இடம் உண்டு என்பதைப் பிரதிபலிப்பதாகவே ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ கட்டுரை நூல் அமைந்திருக்கிறது.

இத்தகைய சிறப்பான பணிகளோடு ஈழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் இருபதாம் நூற்றுண்டு தமிழக்கு பணிசெய்தவர்களில் தனி இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர் புலவர்மணி என்பதில் ஜயமில்லை. இவர் பூவுலகை விட்டு மறைந்தாலும் இவரது தமிழ்ப்பணியினை முன்னெடுத்துச் சென்று வளர்ப்போர் இன்றும் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார். இதனாலே புலவர்மணி அவர்களின் தமிழ்ப்பணி இன்னும் தொடர்கிறது.

—(முற்றும்)—

கறுத்த மாடுகளே!..... —மு. சடாசரம்—

கண்கள் குளமாகி
நெஞ்சு கனலாகி,
கசாப்புக் கடைக்காக;
வெட்டி உரித்து விலைகூறும் கல்லறைக்கே,
ஓடியோடிப் போகும் கறுத்தஇளம் மாடுகளே;
காளைகளே;

உங்கள் கழுத்திலுள நீள்கயிற்றை
முண்டி இழுத்தும், ஓர்முச்சுப் பிடித்தும்,
அறுக்கும் திராணியுமக் கற்றுவிட்ட தேனே?
விதிவிதி என்றேநீர் வெந்து குமையாதீர!

காலை மதியம், கருங்கல் இரவென்றே,
எண்ணைமல் அந்த இருட்டு மனப் புச்சன்
கரத்தில் பெரியதொரு கம்பெடுத்துப் பின்னால்
அடித்துத் தூரத்துகிறுன்!
ஆக்கினைகள் செய்கிறுன்!

அந்தப் புலையனை ஆரென் றறியிரோ?
ஆக்திரம் கொண்டு,
அவன் கோத்திரத்தை எல்லாம்,
துத்தித் தூரத்திக் குழிகளிலே வீழ்த்தாமல்,
வீணே அடங்கி விதியென்று மாய்வதுமேன்?

தீநேரு நீரும் தெரிந்தவன் ஊட்டுவதும்,
உன்னிலே நல்ல உரிமைகொண் டாடுவதும்,
உன்னுடைய ஈரல் உருசி அறியத்தான்!

மரத்துப்போய்ச் சற்றும் மனவெழுச்சி கொள்ளாமல்
மானம் மிகிழுந்த மாடே உமைவெட்டி
நாளை பெரும் சந்தையிலே
நாறும் வரை விற்பான்!

காலை மதியம் கருங்கல் இரவென்றே,
எண்ணைமல் கொல்வான் இருட்டு மனப் புச்சன்!
கண்கள் குளமாகி
நெஞ்சு கனலாகி,
கசாப்புக் கடைக்காக,
ஓடியோடிப் போகும்
கறுத்திலும் மாடுகளே,
காளைகளே,
உங்கள் கழுத்திலுள நீள்கயிற்றை
முச்சுப் பிடித்து
முழுதாய் அறுத்திடுவீர!
மூர்க்கம் அடைந்தவனை
மோதியுடன் வீழ்த்திடுவீர!

படைப்பு : செ. குணரத்தினம்

நெஞ்சில் ஒரு மலர்

(கவிதைத் தொகுதி)

பார்வை (2) “லக்ஸ்மன்”

“.....எவ்வாறு சிறுக்கை, நாவல், கவிதை என்பன தமக்குத் தமக்கென தனித்த இயல்புகளைக்கொண்டு திகழ்கின்றனவோ அவ்வாறே விமர்சனமும் தனித்துவமான இயல்புகளைக் கொண்ட ஒரு கலைஷ்டவ மென மதிப்பிடப்படுகின்றது.” (க. யோகநாதன் — வயல்-3, பக்கம் 23)

ஆயின் விமர்சனம் என்பது எந்தவொரு படைப்பினதும் நிறைவு களையும் குறைகளையும் உள்ளபடி ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தவின் மூலம் படைப்பாளிகளை ஊக்கப்படுத்துவதாகவும் அவர்களது எதிர்காலப் படைப்புகள் மேலும் சிறப்புறச் செய்யப்படுவதற்கு வழி சமைப்பதாகவும் அமையவேண்டுமேயன்றி, ஒரு படைப்பாளியைக் கண்டனம் செய்வதாகவோ; அன்றிக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்துவதாகவோ; அன்றிக் கோபுரத்தில் ஏற்றிப் புகழ்வதாகவோ இருக்கக்கூடாது. ஒரு விமர்சகரும் சாய்கல் உவத்தவின்றி நடுநிலையாளராகச் செயற்பட்டே விமர்சனம் செய்யப் புகவேண்டும். ‘சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்’ போல் விமர்சகர் விளங்கவேண்டும்.

படைப்பும் பார்வையும்

ஆனால் ‘வயல்’ - 3ல் செ. குணரத்தினத்தின் ‘நெஞ்சில் ஒருமலர்’ (கவிதைத் தொகுதி) - படைப்பின் மீது க. யோகநாதன் விசியுள்ள விமர்சனப் பார்வை நடுநிலையானதாயில்லாமல் எதிர்நிலையில் நின்று பிநாக்கியதொன்றுகவே தெரிகின்றது. கவிதைத் தொகுதியில் கட்டடப் பட்ட குறைகளும் தூற்றியெடுத்த நெற்குவியலில் துருவித் தேடியெடுத்த பதர்களாகவே தென்படுகின்றன. குறைகளைச் சுட்டியதும் விமர்சன வரம்பிற் சேருமெனினும் குறைகளை மட்டுமே கூறுவது முழு விமர்சன மாகா. விமர்சனத்தின் ஒரு பாதியே இதுவாகும். எனவேதான் ‘வயல்’-3 இல் விதைக்கப்பெற்ற ‘படைப்பும் பார்வையும்’ என்ற பகுதியின் மறு பாதியாக ‘நெஞ்சில் ஒரு மலர்’ இன் நிறைவுகளையும் எடுத்துக்காட்டவே இதை எழுதத் துணிகின்றேன்.

‘நெஞ்சில் ஒருமலர்’ கவிதைத் தொகுதியில் பார்வை செலுத்திய இரு. க. யோகநாதன் அவர்கள், “இந்த நூலின் கவிதைகளை வாசித்

துப்பெற்ற அனுபவத்தைக் கொண்டு கூறும்பொழுது பெரும்பாலான கவிதைகள் திருப்தியைத் தருவதாக இல்லை. வெறும் ஒசை அமைதியைப் பேற்றுவதில் நாலாசிரியர் காட்டியிருக்கும் அக்கறை கவிதையின் பிற விடயங்களில் காட்டவில்லை” (வயல் - 3, பக்கம் 25)

“.....கவிதைகள் பலது கருப்பொருள், கற்பணை, சொல்லாட்சி போன்ற விடயங்களில் போதிய வெற்றியைப் பெறவில்லை”. (வயல் - 3 பக்கம் 25) என்றெல்லாம் கூறுகிறோம்.

இக்கருத்துக்களையும் கவனத்திலிருத்தி நெ. ஒ. மலரை மீண்டும் மீண்டும் முகர்ந்து பார்த்தேன். தேன்... தேன்..., பல இடங்களில் சூலைத்தேன்; மணந்தேன்; ரசித்தேன்; மகிழ்ந்தேன். ஆயின் ஏன் க. யோ. விற்கு இச்சூலை பிடிப்படவில்லை. எனது ரசனையும் க. யோ வின் ரசனை யும் இனையாத தண்டவாளங்களா? செ. கு வும் நானும் ஒரே தண்ட வாளத்தில் பயணம் செய்யவர்களா? இதுபோன்ற கேள்விகளுக்கு மத்தி யிற்றுன் நெ. ஒ. ம இலிருந்து சில தேவிசிந்தும் இதழ்களைப் பிரித்துக் காட்ட விழைகின்றேன்.

மலரின் முதல் இதழிலிருந்தே ஆரம்பிக்கலாம். ‘இறை’ என்ற தலைப்பில் ‘பரந்தாமனுக்கு ஒரு பாசமடல்’ (நெ. ஒ. மலர் பக்கம் 15) இக்கவிதையின் ஆரம்ப அடிகளிலேயே கவிஞர் ‘காயாம் பூ மேனியனே, கைமலக்கண்ணு’ என்கிறார். சண்னைனை நீலநிறக்கண்ணை, கார்மேகவண்ணை கருமைநிறக் கண்ணை... என்றெல்லாம் கவிஞர்களும் புலவர்களும் பாடக் கேட்டோம். இங்கு செ. கு. காயாம்பூ மேனியைக் காண்கிறார். மட்டக்களப்பின் சிராமிய சுற்றுடலில் பற்றைக்காட்டுப் பகுதியில் காணக் கூடிய இந்தக் காட்டுப் பூவை செ. கு.வைத் தவிர வேறுயார் கவிதையில் கையாண்டார்கள். இக்கவிதையில் ‘காயாம் பூ மேனி’ கவிஞரின் சொல்லாட்சிச் சிறப்பே.

க. யோ. வின் பிறிதொரு குறை ‘நெஞ்சில் ஒரு மலர்’ தொகு தியின் காதல், கடவுள், கவிதைகள் அனுபவ உலகிற்கு அப்பாற்பட்டு விடுகின்றன என்பது.

கடவுள்கூட மனிதன் உருவகப்படுத்திய கற்பணையே, அக்கடவுளைப் பாடும்போது கற்பணை எல்லைமீறுவது இயல்லே. சங்ககாலப் புலவர்கள் முதல் தற்காலக் கவிஞர்கள் வரை கடவுளையும், காதலையும் பாடும்போது கற்பணை கரைகடந்தே விடுகின்றது. தேவார, திருவாசகங்களில் காணப்படும் அனுபவவயப்பட்ட தன்மையையும் க. யோ. ஒப்பிடுகிறார். அப்பரும், சம்பந்தரும், மனிவாசகரும் முழுநேர கடவுள் தொண்டர்கள். அவர்கள் பாடும் பக்தியுணர்வு அனுபவவயப்பட்டதாயிருக்கலாம். ஆனால்வாழ்க்கையின் பொருளாதார நிலிவுகளினாலேடேயும் வேறுபல பிரச்சினைகளுக்கிடையேயும் எதிர்நீச்சல் போடும் காதாரண குடிமகன் (செ. கு. வும் சேர்த்து) இறையைப் பாடும்போது தேவார, திருவாசகங்களில் பெறப்படும் பக்தியுணர்வை எதிர்பார்க்க முடியாது. அப்படித்தான் என்றாலும் க. யோ. கூறுவதுபோல செ. கு.வின் காதல், கடவுள் கவிதைகள் எல்லாமே கற்பணை கரைகடந்ததாயில்லை. அவற்றில் பல யதார்த்தமான

கவிதைகளும் உண்டு. உதாரணமாக ‘காதல்’ தலைப்பின் கீழ்வரும் ‘பொங்கலுக்கு நான் வருவேன்’ (நெ. ஒ. ம. பக்கம் 35) ‘கல்லான இதயமா உனக்கு நெ. ஒ. ம. பக். 37) ஆகிய கவிதைகளைக் கூறலாம்.

தேய்ந்துபோன படிமங்களை கவிஞர் கையாள்கிறார் என்பது விமா சுகரின் வேறொரு குறை. குறையைக் கூறுவதுதான் க. யோ. வின் நோக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டதா? என்ற ஜைப்பாடு இங்கே எழுகின்றது. காரணம் அவரால் உதாரணத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கவிதையில்,

‘சந்தியில் போட்ட கல்லாக — என் சம்பளம் உயரவேயில்லை! வெந்தபுண் மீதிலே ஈட்டி — வந்து விழுதல் போல் விலைகளின் ஏற்றம்’

(ந. ஒ. ம. பக் - 53)

என வருகின்றது. கூர்மழுங்கிப்போன படிமமென குறைகூறப்பட்டுள்ள கவிதையின் ஈற்றடி இரண்டையுமே விமர்சகர் முதலில் கண்ணுந்றாரா? நல்ல தாக்கமான கூர்மழைப்பு மிகக் படிமமாக ‘சந்தியில் போட்ட கல்’ ஐக் காட்டியவர் அதை முதலில் கூறுது சுற்றிரண்டிலுள்ள ‘வெந்த புண் மீதிலே . ...’ என்ற கூர்மழுங்கிப்போன படிமத்தையே முதலில் தேடிப் பிடித்து குறை கூறுவதையே விமர்சன நோக்காக்கின்றாரா? என்ற ஜைப்பாடு இயல்பாகவே எழுகின்றது. இத்தகைய ஜைப்பாடு க. யோ. வின் விமர்சனம் முழுவதிலுமே பரவிக் காணப்படுகின்றது. அவ்வளவிடங்களில் விண்ணால் அவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

மேலும் ‘வெந்தபுண் மீதிலே ஈட்டி.....’ என்ற படிமத்திற்கு மீண்டும் வருகையில் குறித்த பாடவில் இப்படிமம் இடம் பெற்றிருப்பது கவிதையின் கணத்தையைக் குறைப்பதாயில்லை. ‘சந்தியில் போட்ட கல்’ என்ற படிமத்துடன் பொருந்துவதாக இக்கவிதையில் இது அமைக்கப்பட்டிருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

கன்னித் தமிழில் எந்தவொரு படிமத்தையோ அன்றிச் சொற் களையோ முதுமையைய்தி கூர்மழுங்கியதென்று கூறலாமோ? பொருத்த மானவிடத்து எந்தச் சொல்லும் எப்படிமமும் கன்னித்தன்மையானதா கோ பரினையிக்கும். என்பதாற்றானே ‘கன்னித்தமிழ்’ எனப்பட்டது. இங்குதான் இவ்விரு படிமங்களையும் விமர்சிக்கையில் க. யோ. விடம் தடுமாற்றம் காணப்படுகின்றது. ‘என்று வரும் இன்பம்’ என்ற கவிதையில் (நெ. ஒ. ம. பக்-24) செ. கு. அவர்கள் மலருக்குள் ஒரு மங்கையை மறைத்து வைத்துப் பாடுவது; இக்கவிதையே முழுக்க முழுக்க ‘படிமம்’ தானே. இச் சிறப்பின்மீது ஏன் விமர்சகரின் பார்வை படவில்லை?

‘வாவிமகள் முகம் சிவந்தாள்’ (ந. ஒ. ம. பக்-22) என்ற பாடலை முழுதாக நோக்க:-

சலசலத்து ஓடிவரும் வாவி நீரில்
 சடைத்து இறக்கைகளை விரித்துநீந்தி
 பலபலத்து விடிவதற்குள் மீன்பிடித்துப்
 பசியாறும் நீர்க்காகக் கூட்டமெல்லாம்
 வெலவெலத்துப் போய்நடுங்க, பாயும் ஒலும்
 விண்குவி ஏறுகின்ற பாரைமீனும்
 சலசலப்பை ஊருக்குள் ஏற்படுத்த
 கதிரவனும் மெதுவாக எட்டிப்பார்த்தார்!

என்று வாவிக்கரையோரக் கிராமமொன்றி விடிகாலைப் பொழுதை
 எளிதான் நடையில் வடித்திருப்பதுவும், சங்காலப் புலவர்கள் நாட்டு
 வளப்பம் பாடும் சாயலிலே ஆனால் புதிய பானியிலே கவிநயம் பொருந்
 தவமைத்திருப்பதும் கவிஞரின் திறமைக்குச் சான்றில்லையா?

கவிஞர் காசி ஆண்தனின் 'தமிழன் கனவு' கவிதை நூலில் வரும்
 'வேரோடு பலாக்கனி தொங்கும்! — அங்கு
 வெள்ளாடு பழத்தின் மேல் முதுகு தேய்க்கும்.'
 'கயல்தாவி விளையாடப் பாய்ந்த தண்ணீர்
 கடலோரம் குளமாகி உப்பாய்க்காயும்
 வயலோரம் கரும்பாலே வேலி நிற்கும்...'

என்ற தமிழர் பிரதேச வளப்பம் கூறும் கவிதை வரிகள் எத்துணைக்
 கிறப்பு மிக்கனவோ அத்துணைச் சிறப்பு மிக்கதாய் செ. கு. வின் மேற்
 கூறப்பட்ட கவிதை அமைந்திருப்பது கவிவளம் அன்றே இதுபோன்ற
 வளம் மிக்க கவிதைகள் பல நெ. ஒ. மலரில் மலர்ந்துள்ளன.

'சொட்டுகின்ற மழைத்துளிகள்' (நெ. ஒ. மலர் பக்-23) என்ற
 மலரிதழில்

"... ... ... ஒரு
 பட்டமரம் தன்பாட்டில் பதைத்து விம்மிக்
 'கட்டையப்பா நானென்னை, நனைக்க வேண்டாம்' — என்று
 கொட்டுகின்ற மழைக்கது சொல்லி நிற்க
 ..."

என்ற அடிகளை நோக்குகையில், எத்தனையோ கவிஞர்கள் மழையைக்
 கவியாக்குகையில் மரஞ்செடிகளை, மலர்க் கொடிகளை, வயல்வளிகளை
 இப்படி அசையும் உயிரினங்களை நினைப்பதாகவே பாடியுள்ளனர். செ.
 கு. வின் பார்வை சற்று பரந்துபட்ட மரத்திலும் பட்டுத் தெறித்திருப்
 பது அவரின் கற்பனைவளம் செழுமை மிக்கது என்பதற்குச் சான்றாகதா?

'நெஞ்ச வலிக்க நடக்கின்றேன்' என்ற கவிதையில் (நெ. ஒ. ம.
 பக்-75)

'ஆறுமாதம் சிக வயிற்றில்
 அவஞக்குச் சூலாகை
 வேறைவரை அவள் கேட்பாள்
 வேதனையில் நானென்முந்து
 ஆறுசத வட்டிக்கு
 அன்னம்மாக் கிழவியிடம்
 நூறுறுபா வாங்க நெஞ்சம்
 நோக நடக்கின்றேன்!'

என்ற வரிகளில் செ. கு. ஒரு ஏழ்மைக் குடும்பத்து கர்ப்பம் தரித்த
 மனைவிக்கு ஏற்பட்ட ஒரு சிறு ஆசையைக்கூட நிறைவேற்ற முடியாத
 ஒரு கணவனின் உள்ளத்தில் எழுகின்ற உணர்ச்சி வெளிப்பாடுசள்;
 'வேறைவரை அவள் கேட்பாள்...' - கணவனுக்கு அவள்மேல் உள்ள
 பாசம்; அவளின் சிறு ஆசையைக்கூட நிறைவேற்ற முடியாத வறுமை
 நிலை; அந்த வேதனை; வட்டிக்கு வாங்கியாவது அதை நிறைவேற்ற
 வேண்டுமென்ற தீர்மானம் — இத்தனையையும் கவிஞர் சில வரிகளுக்குச்
 சிறப்பாகவே பாடியுள்ளார்.

'கண்ணீர்தான் கடலானதோ' (நெ. ஒ. ம. பக்-64) என்ற கவி
 தையில் மீனவக் குடும்பமொன்றின் வாழ்க்கை நிலையை,

'படகுக்கரை வரும் வரையும்
 பதறிமனம் ஏங்கும் — பசி
 குடல்களுடன் போராடி
 கோபமுடன் நீங்கும்'

என்ற வரிகளில் சித்தரித்துள்ளார். இதுபோன்ற இன்னும்பல கவிதை
 களில் செ. கு. நிமிர்ந்து நிற்கின்றார். இவைகளையெல்லாம் விமர்சிக்கி
 கூடாதென்றால் க. யோ. குறைகளை மட்டுமே தேடிப்பிடித்தார்.

க. யோ. வின் இன்னுமொரு குற்றச்சாட்டு வேறு கவிஞர்களிடம்
 கிறப்பனையைக் கடன் வாங்கியிருந்தாலும் பரவாயில்லை, சினிமாப் பாடல்
 களின் கற்பனையை செ. கு. கடன் வாங்கியுள்ளாரே என்பது. சினிமாக்
 கவிஞர்களால்லாதவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கியிருந்தால் அது கெளர
 வப் பிச்சையென்றும் கருதுகிறார். செ. கு. அவர்கள் கடன் வாங்கினாரா?
 பிச்சையெடுத்தாரா? என்பது ஒரு புறவிருக்க, சினிமாக் கவிஞர்கள்
 என்ற வர்க்கமொன்றை உருவாக்கி அவர்களை மட்டரக்கமாகக் குறிப்பிட
 தது அவரின் ஆரோக்கியமற்ற கலையுணர்வையே காட்டுகின்றது. அவ
 ரால் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் (வயல் - 3 பக். 31) உதாரணமாகக்
 காட்டப்பட்டுள்ள பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் திரைப்படப் பாட
 வாசிரியர்தானே. நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு உருவாக்கிய திரைப்

படத்துறை (சினிமா) ஒரு சிறந்த கஸ் கூடகமல்லவா? ஈழத்திலும் தமிழகத்தைப் போல் தமிழ்ச் சினிமா வளர்ச்சியற்றிருந்தால் அவரால் சிறந்த கவிஞர்களாகக் கொள்ளப்பட்ட ஈழத்துக் கவிஞர்களான மகா கவியும், நிலாவணனும் (வயல் - 3 பக் 31) கூட சினிமாக் கவிஞர்களாகியிருப்பார்கள் என்பது சாத்தியம். ஒரே வகையான கற்பணைகள் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு கவிஞர்களிடத்தே ஏற்படலாம். அவ்வாறு சுந்தரப்பங்களில் அவற்றைக் கடன்வாங்கல் எனக் கருதமுடியாது. விரிவஞ்சி இதனை மேலும் விளக்காமல் விடுவின்றேன்.

'சாக்கடை நீரில் அழுகிய குப்பை கூழங்களைக் காண்பதும் அழகான வானத்தின் பிம்பத்திலைக் காண்பதும் அவரவர் மனநிலைக்கேற்ற வாறுதான்' இது ஓர் அறிஞனின் கூற்று இதை ஏன் கூறவேண்டியுள்ள தென்றால் செ. கு. அவர்கள் 'நாடு' என்ற தலைப்பில் (நெ. ஒ. மலர் பக். 95) ஈழத்திய மூன்று கவிதைகளில் இரண்டை ஒப்புநோக்கிய க. யோ. அவர்கள் இவ்விரண்டு கவிதைகளிலும் ஒரே விடயமே பாடப்பட்டுள்ளது என்கிறார். உண்மைதான். அதேவேளை அக்கவிதைகளில் ஒன்றான 'மயக்கி விழி வீசும் எழில் கண்ணி' (நெ. ஒ. மலர் பக் 95) கவிதையில் வரும்,

"திரும்புகின்ற பக்க மெல்லாம்
தேன், பாலும், தயிர், பழமும்
விரும்பியுண்ணும் மட்டு ஒலும்
வளங்குமெங்கள் மட்டுநாடு.,

என்ற வரிகளை தற்போதைய மட்டக்களப்பு பொருளாதார நிலையுடன் ஒப்பிட்டுக் கேள்வி தொடுத்துள்ளார். இத் தொகுதியில் இடம் பெற்ற கவிதைகள் வெவ்வேறு காலங்களில் எழுதப்பட்டவையாக இருக்கலாம். மட்டக்களப்பு ஒரு காலத்தில் செ.கு வின் பாடலில் உள்ளவாறு தான் இருந்தது. இயற்கை அழிவுகளும் வன்முறைகளும் ஏற்பட்ட பின்னரே மட்டக்களப்பின் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியற்றது மேலும் கவிதை வடிக்கின்ற ஒரு கவிஞருள் ஒருவரை பொருளாதார நிபுணராகக் கணித்தலும் பொருத்தமாகாது. சூருவளிக்குப்பின் மட்டக்களப்பின் நிலையை என்னவிரும்பி வெதும்பிப் பாடும் 'தென்றலே வீசாதே' (நெ. ஒ. மலர்: பக்கம் 97) என்ற கவிதையில்

"பூவில்லை எம் நாட்டில் பாட்டிசைக்க
பொன் வண்டுக் கூட்டங்கள் எதுவியில்லை!
பாலிலை, தயிரில்லை பசுமை கொஞ்சம் .
பயிரில்லை எதுவுமே இல்லையிங்கே
மாவில்லை; பலாவில்லை; தென்னையில்லை!
மழைகூட இனிப்பெய்ய நியாயமில்லை!
பாப்பாடக் கவிஞர்கள் இருந்து மென்ன
பசுமைநிறை காட்சிகளோ ஒன்றுமில்லை.

என்ற வரிகளில் மட்டக்களப்பின் இன்றைய நிலை மிக நன்றாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருந்ததும் கூட விமர்சகர் இந்தப்பாடலைக் கண்ணுருமல் கவிஞரை வேண்டுமென்றே வடம் பிடித்திருக்கின்றாரா? என்ற ஜயப்பாடே தோன்றுகின்றது. 'நைகக்சலை' என்ற தலைப்பின் கீழ் வரும் கவிதைகள் நன்றாகவே உள்ளன என்ற க. யோ அதனைக்கூட ஏனோடு என்று "கவிஞர் இதைப் பிரக்ஞா பூர்வமாகச் செய்தார் என்ப கற்கில்லை,, என்கிறார். நல்லவைகள் பார்வையில் பட்டபோது கூட அவற்றை நமுவவிடுகின்ற மனப் போக்கு ஒரு நடு நிலை விமர்சனங்களுக்கு நல்லதல்ல என்பதை நண்பர் க. யோ அவர்களுக்குச் சொல்லிவைப்பது என் கடமையாகின்றது.

க. யோ வினால் மற்றெரு குறையாகச் சொல்லப்படுவது செ.கு வின் கவிதைகளில் வழக்கொழிந்த சொற் பிரயோகம் என்பது, உதாரணமாக செந்தேனிதள், கொடியிடை. மாங்களி, புள்ளிமான் ஒட்டாம் என்ற சொற்களைக் கோடிடுகின்றார். இது முன்பே விளக்கியபடி கண்ணித் தமிழினிலே உள்ள அத்தனை சொற்களும், பதங்களும், படிமங்களும் கண்ணித்தன்மையுடையவை தான். தமிழ் முதுமையெய்தவில்லை. தமிழ் மொழியின் எந்தவரு உறுப்பும் முதுமையடைவதில்லை. இனிமை குறைவதுமில்லை. சில சொற்றெழுடர் கண்ணிகள் புதி காகப் பிறந்த சில காலையர் வளின் கண்களில் படாமையினால் அவர்களின் பெருமையுணரப் படாது மணமின்றிக் கிடக்கின்றார்கள். கவிஞர் செ.கு சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்களாக தமிழ்ச் சொற் கண்ணிகளைத் தமுவிப் புறர்ந்த வராகையால் அவற்றின் பெருமை பிறரும் அறியும் பொருட்டு அந்த சொற்கள்னிகளைத் தன் கவிதையுலம் புதிய கவிக்களையாருக்கு அறி முகம் செய்து வைக்கிறார் என்பதே எது கூற்று. தமிழறிந்த இலக்கிய உழவரின் கடனும் இதுவே.

மேலும் செ.கு அவாகள் பெண்களைப் போதைப் பொருளாக வர்ணனை செய்து பாடி நிலமானிய சமூகத்தில் பரிசுபெறுவதற்காகவோ, சங்ககாலங்கள் போன்று மன்னர்களிடம் 'பொற்கிழி' பெறுவதற்கோ பாடுங்கவிஞர்கள். ஒரு சாதாரண குடிமகஙை நினைவு தனது வாழ்நாளில் தான்வாழும் சுற்றுடலில், தான் காணும் பிரதிபலிப்புக்களைத் தத்துவங்களாகவும் நகைச்சுவையாகவும் எளிய நடையில் கிராமமியச் செற்களையும் இனித்துப் பாடுவர். இது செ.கு. வின் பல கவிதைகளைப் படித்தவர் உணர்ந்து கொள்ளலாம். நெ. ஒ. மலரின் பல கவிதைகளில் மட்டக்களப்புக் கிராமமக்கள் மத்தியில் நிலவும் சாதாரண சொற்களே கையாளப் பட்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு,

'வாவிமுன் குலந்தாள்' என்ற கவிதையில் (நெ. ஒ. மலர் பக்கம் 22)

'பலபலத்து விடிவதற்குள் மீன்பிடித்துப்
பசியாறும் நீர்க்காகக் கூட்டமெல்லாம்'

'பழக்கமுள்ள நண்பனைப்போல் தென்றல் காற்று
பக்கத்தில் போயிருந்து கீச் முட்ட

'என்னவோ செய்வார் தோழி' என்ற 'காதல்' கவிதையில்

(நெ. ஒ. மலர் பக்கம் 45)

“எனக்கென்றே பிறந்த அத்தான்
எல்லோரும் அறியத்தாலி
கணங்காமல் கட்டி என்னை
சுந்தரத் தமிழில் பாட்டு
... ...”

‘நெஞ்சு வலிக்க நான் நடக்கின்றேன்!, என்ற கவிதையில்
(நெ.ஒ.மலர் பக்கம்-74)

‘பெரிய தொரு மீன்வாங்கி
பொருபொருக்கக் கறியாக்கி
... ...’

என்ற வரிகளில் வருகின்ற கிராமியச் சொற்கள் செ.கு வின் சொல் ஸாட்சிக்குச் சான்று பகர்வன. சொல்லாட்சிச் சிறப்புக்கு மேலும் ஒரு சிறந்த உதாரணத்தையும் காட்டலாம்.

‘நாலெனு பித்தன்’ என்ற கவிதையின் (நெ.ஒ.மலர் பக்கம்-63) வரிகள் சில இதோ.

‘மாடிலீடு கட்டி
கோடி பொருள் தேடி
கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் எண்ணம்—நெஞ்சில்
குடி வாழ்ந்தால் ஏது கவி உள்ளம்’

யிரானது உடலை விட்டுப் பிரிந்து உயிரற்ற இன்னேர் உடலில் புகுகின்ற கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் வித்தை விகிரம தித்தன் கதை யிலேதான் விளம்பப் படுகிறது. ஒன்றிலிருந்து ஒன்றிற்குத் தாவும் எண்ணத்தை கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும்’ எண்ணம் எனக்கவிஞர் கூறியது சிறந்த சொல்லாட்சியே.

பெண்விடுகலைக் கருவை மனதிற் கொண்டு செ.கு. வடித்துள்ள கவிதை வரிகளைப் பல இடங்களில் நெ. ஒ. மலர் தாங்கியுள்ளது. அவற்றையும் நோக்கினால் க. யோ கறியுள்ளது போல் செ. கு. பெண்ணைப் போதைப் பொருளாக்கிப் பாடுகின்றா? என்பது விளங்கும். ‘இப்படிப் பாடுவோமா’ என்ற கவிதையில் (நெ.ஒ.மலர் பக்கம்-57)

‘அச்சம் நாணம் அழகிருந்தும்
ஆடுனங்கள் சீதனங்கள் இல்லார் பெண்ணை
துச்சமென மதித்தொதுக்குப் பூரியர் நெஞ்சில்
தூங்குமிருள் தொலிந் தோடப் பாடுவோமா! என்றும்

‘போடு பிள்ளை நீசாபம்’ என்ற கவிதையில் (நெ.ஒ.மலர் பக்கம்-67)

‘வேளையிது என்மகளே விடிவுவரும் சிரித்திடம்மா!
மாரியம்மன் சிலை போல மகளே நீ பிறந்திருந்து
காணி பூமி காசு கேட்டுக் கீதனத்தைக் கூட்டுகின்ற
போலிகளின் தலை வெடிக்கப் போடுபிள்ளை நீ சாபம்’
என்றும் கவிஞரின் இதயத்துடிப்பு வெளிப்படுகின்றது. படையொன்று எழும் (நெ.ஒ.மலர் பக்கம்-61) கவிதையில்

‘வாழும் வறியவர் பசி போக்கி
வாழு மனிதர் இவருக்கு
பாடம் புகட்ட ஊர்மக்கள்
படையொன்றெழும்பும் நாளைக்கு’

என்று கவிஞரின் சமூகப் பிரக்களு வெளிப்படும் வரிசனையும் குறிப்பிடலாம்.

க.யோ அவர்கள் தனது விமர்சனத்தில் “வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை இன்மை, வாழ்வு நிலையற்ற ஒன்று, வாழ்வை அலுத்துக் கொள்ளல், பொய்மைக் கற்பனைகள் போன்ற வகையறாக்களாகவே நெஞ்சில் ஒரு மலர்’ கவிதைகள் காணப்படுகின்றன” (வயல்-3 பக்கம்-32)

எனக்கிருர். ‘தத்துவம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் வரும் செ.கு. வின் கவிதை களில் (நெ.ஒ. மலர் பக்கம் 26 - 29) யோகநாதன் கூறிய தன்மைகள் தலைகாட்டியிருக்கலாம். தத்துவங்கள் எப்போதும் வாழ்வின் நிலையற்ற தன்மையையே காட்டுவன் என்ற பொது இயல்பு மனம் கொள்ளத்தக்குது. ஆனால் ‘காதல்’ என்ற தலைப்பிலும் (நெ.ஒ. மலர் பக்கம் 31 - 46) ‘குழந்தை’ என்ற தலைப்பிலும் (நெ.ஒ. மலர் பக்கம் 48 - 51) தரப்பட்டுள்ள கவிதைகளில் வாழ்க்கை இலயிப்பு தெரிகின்றதே ‘வாழ்க்கை’ என்ற தலைப்பின்கீழ் வரும் கவிதைகளில் ‘விடிவு’; (நெ.ஒ. மலர் பக்கம் 53) ‘ஏன்படைத்தாய்’ (பக்கம் 65) ‘பம்பரம் எங்கள் வாழ்வு’ (பக்கம் 76); ‘மடியவரம் வேண்டும்’ (பக்கம் 77) என்ற கவிதைகளைத் தவிர மற்றைய வெல்லாம் வாழ்வின் விமர்சனமாக, இலயிப்பாகத்தான் இருக்கின்றன.

‘வசந்தநாள் என்றுவரூம்’ (பக்கம் 56) என்ற கவிதையில் ஏழை மக்களென்றுவனின் ஏக்கம் வெளிப்படுகின்றது. அதில் இயற்கையுடன் தன் நிலையை ஒப்பிட்டு வெளிப்படுத்தியது கூட வாழ்க்கை இலயிப்பே. ஏழை தன் குறைகளைக் கருவது வாழ்வை அலுத்துக் கொள்ளல் ஆகுமா? வாழ்வை வளம்படுத்துவதற்கான ஒரு ‘தேடல்’ முயற்சியே அது.

‘சிரிக்கின்றேன் அழவில்லை’ என்ற கவிதையின் (நெ.ஒ. மலர் பக்கம் 55) இறுதியடியான ‘எல்லோரும் சிரிக்க நான் ஏற்றம் காண்பேன்’ - என்பதிலும் ‘கூடுகட்டப் போகின்ற குயில்கள்’ என்ற கவிதையின் (நெ.ஒ. மலர் பக்கம் 59)

‘நாடுபோற்றக் கூடுகட்டி - நாழும்
நல்லபடி வாழ்வோமன்னே!’ - என்ற வரிகளிலும் நாளைய நம்பிக்கைகள் தானே வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.

இப்படிப்பாடுவோமா! (நெ.ஒ. மலர் பக்கம் 57) ‘சமைதாங்கி’ (நெ.ஒ. மலர் பக்கம் 71) ஆகிய கவிதைகளில் வாழ்க்கை விமர்சனம் வெளிப்படவில்லையா? ‘வேறெந்ன எனக்கிங்கே ஆசை’ (நெ.ஒ. மலர் பக்கம் 69; என்ற கவிதையிலே வாழ்க்கையில் நல்லவனுக வாழ்ந்து மடிய வேண்டும் என்ற தனது ஆசையைக் கவிஞர் கூறுவது வாழ்க்கை விமர்சனம் இல்லையா?

செ.கு. வின் சில கவிதைகளில் உலகின் நிகழ்வுகள் ஓர் சக்தியின்

நடப்பிடபு என்ற கண்ணேக்கு காணப்படுகின்றன என க. யோ கூறுவது உண்மைதான். செ. கு. ஒரு கடவுள் நம்பிக்கை கொண்ட ஆத்திகரே. எனவே கோட்பாட்டு ரீதியாக அவரின் கவிதைகளை நோக்குவது பொருத் தமல்ல.

முடிவுரை:

க. யோ அவர்களின் விமர்சனம் ஆழமான முன்னுரையுடனும், விளக்கங்களுடனும் அனுகப்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியதே. ‘நெஞ்சில் ஒரு மலர்’ - கவிதைத் தொகுதியின் குறைகள் அழுத்திக் கூறப்பட்ட அளவிற்கு நிறைவேகள் வெளிக்கொணரப் படவில்லை. சில இடங்களில் நன்பர் க. யோ தான் கூறிய கருத்திற்கு தானே முரண்பட்டு நின்று படைப்பை விட்டு படைப்பாளியின் மீது கணைகள் தொடுத்திருப்பது, உதாரணமாக,

“செ. கு. அவர்கள் உலகின் சிறந்த கவிஞர்களிடமோ அல்லது தமிழின் பிரபல்யமான கவிஞர்களிடமோ கற்பணையைக் கடன் வாங்கி யிருப்பின் அதனை ஒர் கௌரவமான பிச்சையெடுப்பாகக் கருதலாம். ஆயின.....” (வயல் - 3 பக்கம் 28)

“ஒரேவிடயம் இரண்டு கவிதையில் ஒரே விதமாக ஏன் பாடப் பட்டது? இக் கேள்விக்கு கவிஞரின் கற்பணை வரட்சி என்ற விடையைத் தவிர வேறு என்ன பதில் இருக்கமுடியும்” (வயல் - 3 பக்கம் 30)

“இக்கவிஞர்களினதும் (பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், மகா கவி, நீலாவணன்) இவர்கள் போன்ற கவிஞர்களினதும் ஆக்கங்களை வாசித்தறிதல் செ. கு. போன்றேருக்குப் பயன் தரக்கூடிய செயலாய் இருக்கும்” (வயல் - 3 பக்கம் 31)

அவரின் விமர்சனம் ‘சத்தியம்’ நிறைந்ததா என்ற சந்தேகத்திற்கு இடம் வைக்கின்றது என்பதையும் கூறித்தான் ஆகவேண்டும்.

அன்புமணி அவர்கள் நெஞ்சில் ஒரு மலருக்கு அளித்துள்ள அணிந்துரையில் “....., துரதிஸ்டலைசமாக இக்காலத்தில் பண்டித வர்க்கத் தினரும் ‘கோட்பாடு’ வர்க்கத்தினரும் தத்தமது கொள்கைகளுக்கு கேற்ப கவிதைகளை அள்து கொள்வதால் நல்ல கவிதைகள் பல ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டு விடுகின்றன. ரசிகமணி டி. கே. சி. யின் காலத்தில் பண்டித வர்க்கத்தினர் மட்டுமே நல்ல கவிதைகளுக்கு நந்தியாக அமைந்தனர். ஆனால் இக்காலத்தில் ‘கோட்பாடு’ வர்க்கத்தினர் அவர்களையும் விடப் பெரிய தடைக்கல்லாக அமைந்துள்ளனர். இந்தக் காரணத்தினால் நூற்றுக் கணக்கான கவிதைகளை வடித்துள்ள கவிஞர் செ. குணரத்தினம் விமர்சன உலகைப் பொறுத்தவரை குடத்தில் இட்ட விளக்காக இருக்கின்றார்.”

- எனக் கூறியுள்ளமை சிந்திக்கத் தக்கது. அத்துடன் ‘வயல்’ இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு தனது வரப்புக்களை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமேயாழிய அழிவுக்கும், தரமிறக்கலுக்கும் வழிவிடக் கூடாது என வேண்டுகிறேன்.

கவிதைப் போட்டி (அலை இலங்கை ரீதியிலானது)

இலங்கையின் தமிழ்க் கவிஞர்களுக்கிடையே ஒர் கவிதைப் போட்டியை நடாத்த வயல் ஆசிரியர் குழு தீர்மானித்துள்ளது. போட்டியில் 1ம், 2ம், 3ம் இடங்களைப் பெறும் கவிஞர்களுக்குத் தகுந்த பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

போட்டி விபரங்கள்

- ★ கவிதைத் தலைப்பு: “இந்தக் கங்கைகள் இன்னும் வற்றிவிடவில்லை”
- ★ கவிதையின் அளவு: ‘புல்ஸ்கப்’ தாளில் ஒரு பக்கத்திற்கு மேல் இருக்கக் கூடாது.
- ★ போட்டி முடிவுத் திகதி: 31 - 07 - 1988
- ★ கவிதை அனுப்பவேண்டிய முகவரி: ‘வயல்’ 30, பயனியர் வீதி, மட்டக்களப்பு.

★ நிபந்தனைகள்:

- 1) எழுத்து தெளிவாக இருக்க வேண்டும். (தட்டச்ச செய் யப்பட்டிருத்தல் விரும்பத்தக்கது)
- 2) போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் கவிதைகள் இதுவரை எந்த ஏடுகளிலும் வெளி வராதவைகளாயிருத்தல் வேண்டும்.
- 3) கவிதைகள் எழுதப்பட்ட தாளில் பெயர் பிறவிபரம் எது வும் இடம்பெறக் கூடாது. இயற்பெயர், புணைபெயர், முக வரி என்பன வேறொரு தாளில் எழுதப்பட்டு கவிதையுடன் தனியாக இணைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
- 4) ‘வயல்’ ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த எவரும் இதில் பங்கு பற்ற முடியாது.
- 5) ‘வயல்’ ஆசிரியர் குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நடுவர் களின் தீர்ப்பே இறுதியானது.
- 6) கழே கூட்டுக்குள் தரப்பட்டுள்ள பகுதி கத்தரிக்கப்பட்டு தபால் உறையின் இடதுபக்க மேல்மூலையில் ஒட்டப்பட்ட கவிதைகள் (தபால்கள்) மட்டுமே போட்டிக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

‘வயல்’ கவிதைப் போட்டி
“இந்தக் கங்கைகள் இன்னும் வற்றிவிடவில்லை”

களவெட்டி

வா

றி

து

கி

றே

ப்!

- அண்மையில் மலேசிய மண்ணில் நிகழ்ந்த ஆருவது உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு மட்டக்களப்பில் இருந்து சென்று ‘தமிழும் விஞ்ஞானமும்’ என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்து மீண்டும் ‘வயல்’ ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த திரு. த. கோபாலகிருஸ்னன் அவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.
- கொம்பியூட்டர் நெறிப்படுத்தவில் கண்டாவில் வெளி வரும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இலக்கிய மாதசங்கிளையான ‘நிழல்’ இன் நிர்வாகப் பொறுப்பாளர் ஜோர்ஜ் இதயராஜ் அவர்கள் ‘தமிழ் அச்சக்கலையில் மின்கணனி’ என்னும் தலைப்பிலும்; ‘நிழல்’ இன் வெளியீட்டு நிர்வாகி உவெஸ்வி இதய ஜீவகருணை அவர்கள் ‘தமிழ் மொழி எழுத்தமைப்பில் மின்கணனி’ என்னும் தலைப்பிலும் தமிழகத்தில் (சென்னை) 1988 தைமாதம் 6-9ந் திகதிகளில் நடைபெறவுள்ள இந்திய கொம்பியூட்டர் (கண்ணி) பேரவையின் - இந்திய மொழியில் பிரிவின் 23வது மாநாட்டில் ஆய்வுத்தாள்களை சமர்ப்பிக்கவிருக்கின்றனர். இவர்களினருவரும் இலங்கையின் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தேற்றுத்தீவைச் சேர்ந்த பிரபல எழுத்தாளரும் — இப்போது கண்டாவில் வசிப்பவருமான திரு. க. தா செல்வராச கோபால் (ஸழித்துப் பூராடனார்) தம்பதிகளின் புதல்வர்களாவர். தமிழ் மொழியை அறிவியல் சகாப்தத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் இச்சகோதரர்களது அரியபணியை ‘வயல்’ வாழ்த்து வரவேற்கின்றது.
- மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாச்சாரப் பேரவையின் 1987ம் ஆண்டுக்கான விருதுகளைப் பெறும் பின்வரும் மண்ணின் மைந்தர்களை ‘வயல்’ வாழ்த்துகின்றது.
- ‘கவிமணி’ பட்டம் பெறும் கவிஞர் மு. சோமசுந்தரம் பிள்ளை (இளைப்பாறிய அதிபர், மண்ணேர்).
- ‘கலைமணி’ பட்டம் பெறும் கவிஞர் ‘முனுக்கானே’ (திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை) ‘ஜீவநிலையம்’, ஆரையம்பதி, காத்தான்குடி.
- ‘இலக்கியமணி’ பட்டம் பெறும் கவிஞர் செ. குணரத்தினம் 3ம் குறுக்குத்தெரு, அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு.
- ‘கவிமணி’ பட்டம் பெறும் கவிஞர் புரட்சிக்கமால் (எம். எஸ். எம். சாலிஹு) ஜயங்கேணி, ஏரூபூர் - 4.

‘வயல்’ ஆசிரியர் குழு.

மு. சமாட்சரம்

பெரிய நீலாவணை,
கல்முனை.

‘வயல்’ மூன்றாவது அறுவடையை அனுபவித்தேன். வினோவு அபாரமாகத்தான் இருக்கிறது. இரண்டு கதைகள், நாலு கவிதைகள், ஒரு விமர்சனம், இரண்டு நல்ல கட்டுரைகள். ‘வயல்’ பொவி பொவி என மேலும் மேலும் பொலிந்து கிழக்கின் (இலக்கிய, வினாக்களை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

குறிப்பாக ‘நெஞ்சில் ஒரு மலர்’ படைப்பு ரகசியங்களையும் க. யோகநாதன் மிக நுட்பமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அவரது நக்கிரவிமர்சனத்துக்கு எனது பாராட்டுக்கள். இதைப்போல ‘காமம் செப்பாது கண்டது மொழியும்’ விமர்சனங்கள் போவிகளை இனங்காட்டவேண்டும். நல்ல தரமான இலக்கிய ஆக்கங்களை ரசிகர்கள் வேறுபடுத்தி அறியவும், சுவைத்து இன்புறவும், வாழ்விள் சகல கோணங்களையும், புரிந்துகொள்ளவும் ‘வயல்’ வழி செய்யவேண்டும்.

—○—

அண்ணுதாசன்

உப்போடை வீதி,
வந்தாறுமூலை, செங்கலடி.

யதார்த்தப் பார்வையினை அலட்சியப்படுத்தாமல் ‘கருணைக் கரங்கள்’ என்ற இவனது சிறுகதையை 3ம் வயலிற் பிரசுரித்திருந்தீர்கள். எங்கே உங்கள் நெஞ்சம் அஞ்சி விடுமோ என்ற ஜயம் எனக்கிருந்தது. ஆனால் எழுத்தாளர்களுக்கு வேண்டிய நக்கிரப் பார்வையுடன் தாங்கள் செயல்பட்டமை குறித்து இவனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

—○—

ந. ரேபேட் பத்மநாதன்

‘வயல்’ - 3இல் வெளியாகி இருந்த சமகால அரசியல் நிகழ்வுகளோடு பொருத்தமான “வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு அல்ல; வடக்கு

கிழக்கு பிரிக்கப்படக்கூடாது என்பதே தமிழர்தம் அரசியல் அபிலாகை'' என்ற கட்டுரை வயலுக்கு அணி செய்தது. சாதாரண மக்களும் புரியக்கூடிய விதத்தில் வரலாற்று அம்சங்களையும் கடந்தகால அரசியல் நிகழ்வுகளையும் ஆதாரம் காட்டி பிரிப்பாத வடக்கு கிழக்கு மாநில அமைப்பே தமிழர்களுடைய அரசியல் அபிலாகை பூர்த்தி செய்யும் என நிறுவிய பாங்கு பாராட்டக்கூடியது. இதுபோன்ற பல சமகால பிரச்சினையோடு தொடர்புடைய ஆக்கங்களை வெளியிடுவதன் மூலம் 'யல்' மேலும் செழித்து ஓங்கி விளை வேண்டுமென்று வாழ்த்து கின்றேன்.

—○—

எஸ். எல். எம். ஹனிபா

மிருக வைத்திய உத்தியோகத்தர்,
ஹின்று மாவத்தை,
கதுருவெல.

வயலின் மூன்றுவது இதழைப் பார்த்ததும் மனதில் பல எண்ணங்கள் முகிழ்ந்தன. ஏற்கனவே வெளிவந்த இரண்டு இதழ்களிலும் இல்லாத ஓர் அம்சம் சிந்தனைச் சுவர்களில் ஒலி எழுப்பியது. செ. குணரெத்தினம் அவர்களின் 'நெஞ்சில் ஒரு மலர்' பற்றிய ஆயவே அதுவாகும். எனவே இங்கு எமக்கு அந்தப் புதிய அனுபவத்தை எத்தி வைப்பதற்குக் காலாக இருந்த நன்பர் செ. குவக்கு அனைத்துப் பாராட்டுதல்களும் உரித்தாகின்றது. இதுவே சுதயம்.

'நெஞ்சில் ஒரு மலர்' பற்றிய க. யோகநாதன் அவர்களின் ஆயவு கரிசனை மிக்கது. உரத்த சிந்தனையை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் இலக்கிய உலகின் ஆழ்ந்த ஞானமும் தெளிந்த பார்வையும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகச் சுயத்தை எடுத்துச் சொல்லும் அவரது ஒர்மும் என்னை வியப்பிலாழ்த்தியது.

விமர்சனம் என்பது தமக்கு வேண்டியவரை முதுகு சொறிதலும் வேண்டாதவரின் காலை வாரிவிடுவதும் தான் என்ற மனோநிலையில் நம் மிற் பலர் இடர்படும்போது யோகநாதனின் கருத்துக்கள் ஒரு புதிய கண்திறப்பாகும்.

எனினும் சில இடங்களில் படைப்பை விடுத்து ஆய்வாளரின் பார்வை எகிறி வேறுபுறம் சாய்வது ஓர் அபஸ்வரமே. உதாரணமாக 'செ. கு. அவர்கள் சிறந்த கவிஞர்களிடமோ அல்லது தமிழின் பிரபல கவிஞர்களிடமோ கற்பணையைக் கடன் வாங்கி இருப்பின் அதனை ஓர் கொரவமான பிச்சை எடுப்பாகக் கருதலாம். ஆயின் நன்பர் செ. கு. அவர்கள் சினிமாப் பாடல்களின் கற்பணையைக் கடன்வாங்கி நிற்பதைக் காணும்போது சற்று மனதுக்கு சங்கடமாகவே இருக்கிறது'

ஆய்வாளருடன் சேர்ந்து வாசகாகளாகிய நாமும் இவ்விடத்தில் சங்கடப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

தமிழகத்தின் இன்றைய கவிஞர்களில் ஒருவரான மு. மேத்தா அவர்கள் 'புதிதாக்பீ'ப்பார்ப்பவனும் புதிதாகச் சொல்பவனுந்தான் கவிஞர்களைப் பார்ப்பதென்பது நமது மன்னை அரிதாக்கேள உள்ளது. இவ்வற்றிந்தெல்லாம் ஒரே காரணம் நமது பெரும்பாலான கவிஞர்களிடம் புரந்தபட்ட வாசகஞானமோ வாழ்வைப்பற்றிய ஆழ்ந்த ஆன்மையை முதிர்ச்சியோ இன்மையே என்னாம் ஜெதுமிழவார்க்குத்தாகை கவிதையாக்குவதன் மூலம் அவர்கள் மலர்ப் பஞ்சணையில் இலக்கியத் துயில் கொள்கிறார்கள். இவர்களை இந்த ஆழ்ந்த நில்லடயினின்றும் புரங்கு மறுபக்கம் சாய்வதற்கான ஓர் துயில் எழுப்பாக நண்பார். த. யோதநாதனின் எழுத்துக்கள் பயணபடுமாயின் அதுவொன்றே நமது பாக்கியம்.

கட்டுரை இலக்கியம் என்பது மிகவும் அரிதாகிவிட்ட இந்நாட்களில் திரு. சி. வசந்தராசவிள்ளை அவர்களது எட்கு - திழக்கு மாராணங்களின் இணப்பும் - சர்வஜன வாக்கெடுப்பும் என்ற பார்வை மிகவும் பயனுள்ளது. அவற்றைப் படித்தபோது 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திரு. தி. ஜா. ரா. எழுதி திபத்தில் வெளிவந்த 'ஜனநாயகத்தின் நாள்காவது துண்' என்ற கட்டுரையும், தமிழகத்தின் முன்னால் கல்வியமைச்சர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்களின் 'ஜனநாயகத்தில் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகள்' என்ற கல்கியில் வெளிவந்த கட்டுரையும் என்மதில் கோடி காட்டி மறைந்தன.

எஸ். வி. யின் எழுத்துக்களில் சத்தியம் நிறைந்து காணப்படுகிறது. உயர்வகுப்பில் கல்வி பயிலும் அரசியல் மாணவர்களுக்கும் வடக்கு கிழக்கில் அல்லவும் தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்வில் அக்கறை கொண்ட அரசியல்வாதிகளுக்கும் ஓர் சாளரமாகும்.

அவரின் இந்தச் சிந்தனையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து எமது தேசிய செய்தித் தாள்களில் வெளிக்கொணர்ந்தால் அது பலருக்குப் பயனுள்ளதாக அமையும் என உறுதியாக நம்பவால்.

வயலில் வெளிவந்த இரு கதைகளுமே மனநிறைவைத் தரவில்லை. இருந்தாலும் சங்கு சுப்ரமணியன் சொல்வதைப் போல் ''சிறுகதையறைக்குள் அவ்விரு கதைகளும் உருவத்தால் சிறந்து நிற்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது'' வேறு எந்தவகையிலுமே அவ்விரு கதைகளும் நமது இன்றைய வாழ்வின் பக்கம் சாயவேயில்லை. அதிலும் இரு கதாப்பதங்களாக எழுத்துவகோடு தொடர்பும் ஆழ்ந்த பரிச்சயமும் கொண்ட நன்பர் வை. அல்லது அவ்விக்குள் 'சிரிக்காத காரணத்தால்' என்ற கதையில் அவர் இன்றைய வாழ்வின் அவதிக்குள்ளாகி அல்லவ்படும் மக்களுக்கு அல்லது அவ்வாழ்வைப் பார்த்து ரசிக்கும் ஏணையவர்களுக்கு என்ன சொல்கிறார் என்றே விளங்கவில்லை. நாமெல்லாம் வெறும் கற்பணியார்கள்தானே?

ஆனால் அண்மைக்காலங்களில் எழுத்துவகைப் பிரவேசம் செய்துள்ள திரு அண்ணோதாசனின் எழுத்துக்கள் நம்பிக்கை அளிப்பதாக உள்ளது. அதிலும் கடைசிப் பந்தியை எடுத்துவிட்டு '...வினாக்களிலும் ஒன்று கலக்கிறது', என்ற இடத்தில் கதையை முடித்திருந்தால் இன்னும் தாக்க

பெருமாள் - கணேஷன், உட தபால்திபர்,
அக்கரையின்குளம், கீழி நொச்சி.

“..... முன்னணி எழுத்தாளர் ஒருவருக்குக் கிடைத்த வயல் இதழை அவர் எனக்கு அறிமுகம் செய்தார் நல்ல முயற்சி. ஆனால் ஏற்கனவே கிழக்கில் பல சஞ்சிகைகள் முகிழ்ந்து வெளு விரைவில் கருகிவிட்டன. அந்த விபரங்களைத் தாங்கள் அனைவரும் நன்கு உணர்ந்திருப்பீர்கள். இதனால் வயலுக்கு அந்திலை வரக் கூடாது எனச் செயல்படுவீர்கள் என நம்புகிறேன். ஆரம்பித்த உடனேயே ஒரு காத்திரமான இதழாக வயல் இருக்கிறது. பின்னே கணதி இருக்கும் என அது சொல்லாமல் சொல்கிறது.....”

கவிஞர்களே !

இன்னைவதான் கவியெழுத
ஏற்ற பொருள் என்று பிறர்
சொன்னவற்றை நீர் திரும்பிச்
சொல்லாதீர் ! சோலை, கடல்
மின்னல், முகில், தென்றவினை
மறவுங்கள் ! மீந்திருக்கும்
இன்னல், உழைப்பு, ஏழ்மை உயர்வு
என்பவற்றைப் பாடுங்கள் !

—மஹாகவி—

மாணவர்களின் தேவைகள் !

இலக்கிய ரசிகர்களின் தேவைகள் !

சினிமாப் பிரியர்களின் தேவைகள் !

அலுவலகங்களின் தேவைகள் !

இவ அனைத்திற்கும் ஓரே இடம்

யாதுவன்ஸ் புத்தக நிலையம்

இந்திய இலக்கிய சினிமாச் சஞ்சிகை,
பிறந்த நாள் வாழ்த்து மடல் மற்றும்
பல்வகையான அச்சிட்ட விண்ணப்பப் படிவங்களும்
இங்கே கிடைக்கும்.

இல. 20, மத்திய வீதி — மட்டக்களப்பு.

22 கரட் நம்பிக்கையான நகைகளைப் பெற

இன்றே நாடுங்கள்

உதயா நகை மாளிகை

நாணயம், நேர்மை எங்கள் நாளாந்த சேவை

அழகிய கலை நுணுக்க ஆபரணங்களுக்கு
பிரசித்தி பெற்ற ஸ்தாபனம்

39, பிரதான வீதி - மட்டக்களப்பு.

065 - 2619.

மட்டக்களப்பில்...

வெளிவாரி பட்டப்படிப்பிற்கு

தலைசிறந்த நிறுவனம்

சிறந்த ஆசிரியர்கள்... சீரிய நிர்வாகம்...

மேச்சத்தக்க பெறுபேறுகள் !

ஆண்டு 9லிருந்து ஆண்டு 11 வரை
(பழைய-புதிய பாடத்திட்டத்திற்கமைய)

G. C. E. A/L 88/89/90 கலை/வர்த்தகம்

G. A. Q. 1989 ஏப்பிரல்

B. A. 1988 டிசம்பர்

ஆகைய வகுப்புக்கள் நடைபெறுகின்றன.

சலவ வகுப்புக்களுக்கும்

அச்சடித்த பாடக்குறிப்புக்கள் வழங்கப்படும்.

விபுலாநந்தா

வெளிவாரி பட்டப்படிப்புக்கள்
கல்லூரி

30, பயனியர் வீதி — மட்டக்களப்பு.

இப்பிரகரம், மட்டக்களப்பு, புனித செபஸ்தியார் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
வயல் ஆசிரியர் குழுவால் 1-6-88ல் வெளியிடப்பட்டது.